

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.5.4.
COM(2017) 208 final

2017/0090 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 648/2012/EU rendeletnek az elszámolási kötelezettség, az elszámolási kötelezettség felfüggesztése, a jelentéstételi kötelezettségek, a nem központi szerződő fél által elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó kockázatsökkentési technikák, a kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele és felügyelete, valamint a kereskedési adattárakkal szembeni követelmények tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{ SWD(2017) 148 final }

{ SWD(2017) 149 final }

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat indokai és céljai

A pénzügyi válság nyomán az EU 2012-ben elfogadta az európai piaci infrastruktúra-rendeletet¹ (EMIR) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacának működésében tapasztalt hiányosságok kezelése céljából.

Az egyik legfontosabb hiányosság az volt, hogy a szabályozó hatóságok nem rendelkeztek információval a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacán folytatott tevékenységről; ez azt jelentette, hogy a kockázatok észrevétlenek maradhattak mindaddig, amíg meg nem valósultak. Ráadásul a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben részt vevő szerződő felek közötti partnerkockázatot sok esetben nem csökkentették, ami veszteségek bekövetkezéséhez vezethetett, ha az egyik szerződő fél a kötelezettségeinek teljesítése előtt fizetéseképtelenné vált. A származtatott ügyletek piacán a tőzsdén kívüli ügyletek magas volumene és a piaci szereplők összekapcsoltsága miatt az ilyen veszteségek kiterjedtebb fenyegetést jelenthetnek a pénzügyi rendszerre nézve².

E hiányosságok nyomán a G20-ak vezetői 2009-ben kötelezettséget vállaltak arra, hogy mélyreható intézkedéseket hoznak a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piaca stabilitásának növelése érdekében, beleértve azt, hogy valamennyi tőzsdén kívüli szabványosított származtatott ügyletet központi szerződő félen keresztül kell elszámolni, és hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket be kell jelenteni kereskedési adattáraknak.

Az EU-ban az EMIR hajtja végre a G20-ak 2009-es kötelezettségvállalását. Az EMIR fő célja a rendszerkockázat csökkentése a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piaca átláthatóságának növelésével, a partnerkockázat csökkentésével és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekhez kapcsolódó működési kockázat csökkentésével. E célból az EMIR alapvető követelményeket állapít meg a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, a központi szerződő felekre és a kereskedési adattárakra vonatkozóan. Ezek magukban foglalják a következőket:

1. a tőzsdén kívüli szabványosított származtatott ügyletek központi elszámolása;
2. a nem központilag elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó biztosítéki követelmények;
3. a nem központilag elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kapcsolatos működési kockázat csökkentésére vonatkozó követelmények;
4. a származtatott ügyletekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek;
5. a központi szerződő felekkel szembeni követelmények; valamint
6. a kereskedési adattárakkal szembeni követelmények.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról.

² Bizottsági szolgálati munkadokumentum – hatásvizsgálat, amely a következő dokumentumot kíséri: Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról. SEC(2010) 1059, elérhető a következő címen: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52010SC1058>.

Az EMIR hatálybalépését követő több mint négy év során gyűjtött első tapasztalatok alapján a keret általánosságban nagyon jól működik. Csak korlátozott számú területen merült fel az új keret alkalmazásával kapcsolatos gyakorlati kérdés. Ez a javaslat ezért meghatározza az EMIR néhány célzott módosítását, mindenekelőtt a szabályok egyszerűsítése és arányosabbá tétele érdekében. A javaslat ugyanakkor megtartja a keret mindazon kulcselemeit, amelyekről bebizonyosodott, hogy lehetővé teszik az EMIR célkitűzéseinek elérését.

Az EMIR 2012. augusztus 16-án lépett hatályba. A legtöbb követelmény azonban nem vált azonnal alkalmazandóvá, mivel az EMIR felhatalmazta a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az alapvető követelmények technikai jellegű gyakorlati szempontjaira és fokozatos bevezetésének ütemezésére vonatkozóan. Következésképpen a követelmények alkalmazása különböző szakaszokban kezdődött meg. Közülük néhány – például a nem elszámlolt származtatott ügyletekre vonatkozó kötelező elszámlolási és biztosítéki követelmény – csak nemrégiben lépett működésbe.

Az EMIR 85. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság megbízást kapott arra, hogy 2015. augusztusig tekintse át az EMIR-t, és készítsen általános jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság 2015. május és augusztus között kiterjedten értékelte a jelenleg hatályban lévő szabályokat a jelentés és egy lehetséges jogalkotási javaslat előkészítése érdekében. Az értékelés magában foglalt egy nyilvános konzultációt, amelyre az érdekelt széles köréből több mint 170 hozzászólás érkezett, valamint magában foglalta az EMIR 85. cikkének (1) bekezdésében előírt, az Európai Értékpapírpiazi Hatóság (ESMA), az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) és a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) által készített jelentést is. Emellett úgy határoztak, hogy megvárják és figyelembe veszik a 2015 szeptembere és 2016 januárja között végrehajtott, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályozási keretre vonatkozó véleményezési felhíváshoz tett hozzájárulásokat, amelyek további bizonyítékkal szolgálhatnak az EMIR végrehajtásának jelenlegi állásáról.

A Bizottság 2016 novemberében elfogadta az EMIR-jelentést³. Egyrészt a jelentés jelezte, hogy nem kell alapjaiban megváltoztatni az EMIR azon alapvető követelményeinek jellegét, amelyek elengedhetetlenek az átláthatóság biztosításához és a rendszerszintű kockázatok csökkentéséhez a származtatott ügyletek piacán, és amelyeket általánosan támogatnak a hatóságok és a piaci szereplők. Ezenkívül az EMIR hatásának átfogó felülvizsgálatára egyelőre nincs lehetőség, mivel az EMIR-ben előírt egyes alapvető követelmények végrehajtása vagy befejezése még várat magára.

Másrészről, a jelentés rámutatott arra a lehetőségre, hogy bizonyos konkrét területeken módosítani kell az EMIR-t a származtatott ügyletek szerződő feleire – különösen a nem pénzügyi szerződő felekre – nehezedő aránytalan költségek és terhek megszüntetése, valamint a szabályok egyszerűsítése érdekében anélkül, hogy az veszélyeztetné a jogszabály célkitűzéseit.

³ A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 2012. július 4-i 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 85. cikkének (1) bekezdése alapján (COM(2016) 857 final, 2016.11.23.). <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1480141638729&uri=COM:2016:857:FIN>.

Tekintettel arra, hogy meg kell szüntetni a kis vállalkozásokra háruló aránytalan költségeket és terheket, és a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül egyszerűsíteni kell a szabályokat, az EMIR felülvizsgálata beépült a Bizottság 2016. évi célravezető és hatásos szabályozás programjába (REFIT)⁴.

A REFIT részeként a Bizottság értékelte, hogy az EMIR konkrét szakpolitikai követelményei milyen mértékben teljesítették célkitűzéseiket hatékony és eredményes módon, ugyanakkor koherensek és relevánsak voltak-e, és uniós többletértéket nyújtottak-e. Az értékelésből kiderül, hogy az EMIR néhány célzott területen aránytalan költségeket és terheket jelent, és túlzottan összetett követelményeket ír elő, és az EMIR-nek a pénzügyi stabilitás fokozására irányuló célját hatékonyabban is el lehetne érni. E területek közé tartoznak a következők: 1. a származtatott ügyletek azon szerződő feleire vonatkozó megfelelőségi követelmények, amelyek a származtatott kereskedési hálózat periferiájának részét képezik (például kis méretű pénzügyi szerződő felek, nem pénzügyi szerződő felek, nyugdíjalapok); 2. átláthatóság; és 3. elszámoláshoz való hozzáférés.

Az ezt a javaslatot kísérő hatásvizsgálati jelentés ezért mérlegeli az EMIR azon területeinek költségeit és hasznát, ahol a célzott intézkedések biztosíthatják az EMIR célkitűzéseinek arányosabb, hatékonyabb és eredményesebb teljesítését.

A hatásvizsgálat átfogó bizonyítékkal szolgál arra, hogy a költségek és terhek csökkentése az EMIR egyszerűsítésével együtt, a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül elérhető. A javasolt módosítások a Bizottság politikai prioritásaival összhangban hozzájárulnak a tőkepiaci unió, valamint a munkahelyteremtésre és növekedésre irányuló program célkitűzéseéhez.

1.2. Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

Az EMIR több uniós jogszabállyal is összefügg, többek között a tőkekövetelmény-rendelettel (CRR⁵), a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelvvel (MiFID I⁶ és MiFID II⁷) és a kapcsolódó rendelettel⁸, valamint a Bizottság központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló javaslatával⁹.

Ez a javaslat összhangban van az 575/2013/EU rendelet¹⁰ módosítására irányuló bizottsági jogalkotási javaslattal. A javaslat részeként a Bizottság célja, hogy a kötelező tőkeáttételi

⁴ Európai Bizottság, REFIT és a Bizottság 10 prioritása, 2016. október 25. http://ec.europa.eu/atwork/pdf/201621025_refit_scoreboard_summary_en.pdf.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.1.30., 1. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

⁹ Javaslat: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, valamint az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet módosításáról (COM(2016) 856 final).

¹⁰ Javaslat: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil finanszírozási ráta, a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre

mutatóból ki lehessen zárni az intézmények által az ügyfeleiktől készpénzben kapott és a központi szerződő feleknek továbbított, központilag elszámolt származtatott ügyletekre vonatkozó alapletéteket. Az 575/2013/EU rendelet módosítására irányuló javaslat ezért meg fogja könnyíteni az elszámoláshoz való hozzáférést, mivel az ügyfeleknek nyújtott vagy a közvetett elszámolási szolgáltatások nyújtására vonatkozó tőkekövetelmények csökkennek.

Ez a javaslat emellett összhangban van a MiFID I és MiFID II irányelvvel, valamint a kapcsolódó rendelettel, amelyek alapul szolgálnak a származtatott ügyletek és a pénzügyi szerződő felek fogalommeghatározásához. E tekintetben a MiFID II és a MiFIR 2018. januárjától esedékes alkalmazása hatással lesz a pénzügyi szerződő félnek tekintett szerződő felek körére, és a devizaügyletek fogalmának harmonizálására, amelyek az EMIR hatálya alá tartoznak majd. A MiFID II keret célja a nagy nem pénzügyi árutőzsdei kereskedők átsorolása pénzügyi szerződő félle, egy „kiegészítő tevékenység teszt” elvégzésével, amellyel meghatározható, hogy a nem pénzügyi vállalkozások mennyi nem fedezeti (vagy spekulatív) származtatott áruügyletet hajthatnak végre, mielőtt ez a tevékenység már nem minősül a vállalkozás „főtevékenységhez képest kiegészítő” tevékenységének, és a vállalkozás köteles MiFID szerinti engedélyt kérni. Vagyis az áru piacokon tevékenykedő legnagyobb, nem pénzügyi szerződő feleknek kötelező lesz MiFID szerinti engedélyt kérniük. Ez a fejlemény oda vezet, hogy a legnagyobb nem pénzügyi szerződő felek az EMIR szerinti elszámolási kötelezettség hatálya alá tartoznak majd. Ami a származtatott devizaügyletek fogalmának harmonizálását illeti, ez lehetővé fogja tenni az EMIR-szabályok ezen ügyletekre történő egységes és következetes alkalmazását az Unión belül.

Ez a javaslat továbbá összhangban van a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerre vonatkozó bizottsági javaslattal. A tőzsdén kívüli szabványosított származtatott ügyletek elszámolási kötelezettsége a várakozások szerint növeli a központi szerződő felek hatókörét és jelentőségét Európában és azon túl. A központi szerződő felek kezelik a pénzügyi piacokban rejlő kockázatokat (pl. partnerkockázat, likviditási kockázat és piaci kockázat), és ezért javítják a pénzügyi piacok általános stabilitását és alkalmazkodóképességét. E folyamatban nélkülözhetetlen csomópontokká válnak a pénzügyi rendszerben, amelyek több pénzügyi szereplőt kapcsolnak össze, és kitettségük jelentős részét különféle kockázatok felé összpontosítják. Ezért kulcsfontosságú a központi szerződő fél hatékony kockázatkezelése és szigorú felügyeleti ellenőrzése annak biztosítására, hogy az ilyen kitettségek megfelelően fedezettek legyenek. Az EMIR annak biztosítása tekintetében szabályozza a központi szerződő feleket, hogy a központi szerződő felek kellően ellenállóak legyenek, de nem szabályozza a helyreállítási és szanálási forgatókönyveket. Ez a javaslat kiegészíti a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló, javasolt keretrendszert azáltal, hogy bevezeti az elszámolási kötelezettségnek a szanálástól eltérő helyzetekben történő ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó mechanizmust.

Ez a javaslat összhangban van az elfogadott, az (EU) 2015/2205, az (EU) 2016/592 és az (EU) 2016/1178 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kereskedő bizonyos szerződő felekre vonatkozó elszámolási kötelezettségek teljesítési határidejének tekintetében történő módosításáról szóló felhatalmazáson alapuló

vonatkozó követelmények, a partner-hitelkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettség, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettség, a jelentős kitettségek, a jelentéstétel és a közzétételi követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról.

bizottsági rendelettel¹¹ is. Ez a felhatalmazáson alapuló rendelet 2019. június 21-ig meghosszabbítja a vonatkozó szabályozástechnikai standardokban¹² meghatározott 3. kategóriába tartozó szerződő felek (kis pénzügyi szerződő felek) megfelelési határidejét, tekintettel e szerződő felek jelentős nehézségeire az elszámoláshoz való hozzáférés terén.

Végül ez a javaslat összhangban van a nemzetközi szinten a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) keretében folyó munkával, melynek célja többek között i. a Fizetési és Piaci Infrastruktúra Bizottság (CPMI) és az Értékpapír-felügyeletek Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által kidolgozott, a pénzügyi piaci infrastruktúrákra vonatkozó elvek következetes alkalmazásának megvalósítása; ii. a G20-ak származtatott ügyletek piacaira vonatkozó reformjai végrehajtásának ellenőrzése (az FSB tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel foglalkozó munkacsoportján keresztül); iii. a központi szerződő felek szanálására vonatkozó további iránymutatások kidolgozása (FSB szanálási csoport); és iv. a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatási rendszerek harmonizálása és azok nagyobb fokú szabványosítása (az FSB és a CPMI–IOSCO az adatokhoz való hozzáférés vagy az egyedi ügyletazonosító (UTI) és az egyedi termékazonosító (UPI) létrehozása tekintetében a szabályozókat érintő jogi akadályok megszüntetésével foglalkozó csoportjai).

1.3. Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

Ez a javaslat a tőkepiaci unió létrehozására irányuló, folyamatban lévő kezdeményezéshez kapcsolódik és azzal összhangban áll. A hatékony és rugalmas kereskedés utáni rendszerek és a biztosítéki piacok a jól működő tőkepiaci unió lényeges elemei, és elmélyítik a beruházásoknak, a növekedésnek és a foglalkoztatásnak a Bizottság politikai prioritásaival összhangban történő támogatására irányuló erőfeszítéseket.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

2.1. Jogalap

E javaslat jogalapja az EUMSZ 114. cikke, amely az EMIR jogalapja. A hatásvizsgálati jelentés részeként végzett elemzés megállapítja, hogy módosítani kell az EMIR egyes elemeit annak érdekében, hogy megszűnjenek a származtatott ügyletek bizonyos szerződő feleinek aránytalan költségei/terhei, és egyszerűsödjének a szabályok a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül. Csak a társjogalkotók rendelkeznek hatáskörrel a szükséges módosítások elvégzéséhez.

¹¹ A Bizottság (EU) .../... felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. március 16.) az (EU) 2015/2205, az (EU) 2016/592 és az (EU) 2016/1178 felhatalmazáson alapuló rendeletnek a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kereskedő bizonyos szerződő felekre vonatkozó elszámolási kötelezettségek teljesítési határidejének tekintetében történő módosításáról (C(2017) 1658 final).

¹² A Bizottság (EU) 2015/2205 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. augusztus 6.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az elszámolási kötelezettségre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 314., 2015.12.1., 15. o.).
A Bizottság (EU) 2016/592 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 1.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az elszámolási kötelezettségre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 103., 2016.4.19., 5. o.).
A Bizottság (EU) 2016/1178 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. június 10.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az elszámolási kötelezettségre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 195., 2016.7.20., 3. o.).

2.2. Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az EMIR, mivel rendelet, teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban. Az EMIR célkitűzéseit – a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kockázatainak csökkentése, valamint átláthatóságának és szabványosításának fokozása az ilyen ügyletekre és a központi szerződő felek és a kereskedési adattárak tevékenységeinek végrehajtására vonatkozó egységes követelmények megállapítása révén – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, tehát azok az intézkedések nagyságrendje miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók az EUMSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően.

2.3. Arányosság

A javaslat célja annak biztosítása, hogy az EMIR célkitűzései arányosabb, hatékonyabb és eredményesebb módon teljesüljenek. Ennek eredményeként egyszerűsödnek vagy csökkennek az EMIR szerinti követelmények, hogy a rendelet kisebb adminisztratív terhet jelentsen az érdekelt felek, különösen a kisebb szereplők számára. Az EMIR egyes követelményeinek újrakalibrálásával a javaslat közvetlenül hozzájárul ahhoz is, hogy az EMIR általánosságban arányosabbá váljon. Ugyanakkor a javaslat nem lépi túl a célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket, figyelembe véve a származtatott ügyletek pénzügyi stabilitásra jelentett kockázatai nyomon követésének és csökkentésének szükségességét.

2.4. A jogi aktus típusának megválasztása

Az EMIR rendelet, ezért rendelettel kell módosítani.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

3.1. A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata

Az ezt a javaslatot kísérő hatásvizsgálat tartalmaz egy az EMIR-ről szóló értékelő jelentést.

Az EMIR-t bevonták a Bizottság 2016. évi célravezető és hatásos szabályozás programjába (REFIT). Ezt az indokolta, hogy egyszerűsíteni kell az EMIR célzott területeit és arányosabbá kell tenni azokat, amint azt az EMIR-ről szóló nyilvános konzultációhoz és a pénzügyi szabályozásról szóló véleményezési felhíváshoz való hozzájárulások, és az EMIR alkalmazásának Bizottság általi felülvizsgálata is alátámasztották. Ebben az összefüggésben az értékelés felmérte, hogy az EMIR konkrét szakpolitikai követelményei milyen mértékben teljesítették célkitűzéseiket, és különösen, hogy e követelmények hatékony és eredményes módon érték-e el ezt, ugyanakkor koherensek és relevánsak voltak-e és uniós többletértéket nyújtottak-e.

Az EMIR alapvető követelményeinek egy része csak nemrégiben vált alkalmazandóvá vagy még nem alkalmazandó. Ezért még mindig nincs meg minden megfelelő bizonyíték, és túl korai lenne határozott következtetéseket levonni a hosszú távú hatásokról. Az értékelés ezért nem jelentette az EMIR teljes körű értékelését. Az értékelés ehelyett azt vizsgálja, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek bejelentésére, a tőzsdén kívüli szabványosított származtatott ügyletek központi elszámolására és az el nem számolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kockázatcsökkentési technikák és letéti szabályok alá vonására vonatkozó EMIR-alapkövetelmények teljesítették-e a következő működési követelményeket: i. a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek pozícióiról teljes és átfogó információk szerzése, ii. a központi szerződő feleken keresztüli elszámolás alkalmazásának növelése és iii. a kétoldalú

elszámolási gyakorlatok javítása. A felülvizsgálat a lehetséges mértékben elemezte a vonatkozó EMIR-követelmények teljesítményét öt értékelési kritérium alapján: 1. hatékonyság; 2. eredményesség; 3. relevancia; 4. koherencia; és 5. az uniós intézkedés hozzáadott értéke.

Ami a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó teljes és átfogó információk szerzésére, a központi szerződő félen keresztüli elszámolás alkalmazásának növelésére és az el nem számolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kockázatcsökkentési technikák és letéti szabályok alá vonására vonatkozó EMIR-követelmények hatékonyságát illeti, ez az értékelés arra a következtetésre jut, hogy noha a kezdeti eredmények kielégítőek, tovább egyszerűsíthetők a követelmények a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül. Az adatszolgáltatás kapcsán az értékelés megállapítja, hogy történt előrelépés a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacáról történő információgyűjtés terén, de az adatszolgáltatási követelményeket egyszerűsíteni lehetne a jelentett adatok minőségének javítása és a felügyelet hatékonyabbá tétele érdekében. Az elszámolási kötelezettséggel kapcsolatban az értékelés következtetése az, hogy noha növekedett a központi elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek aránya, bizonyos piaci szereplők számára a központi elszámoláshoz való hozzáférés számos akadályba ütközik, és szükség van egy olyan mechanizmus bevezetésére, amely lehetővé teszi az elszámolási kötelezettség pénzügyi stabilitási okokból történő felfüggesztését.

Ami a hatékonyságot illeti, az értékelés konkrét területeket határoz meg, amelyeken a követelmények jobban kalibrálhatók lennének a bizonyos ügyletekhez vagy a származtatott ügyletek bizonyos szerződő feleihez (kis pénzügyi szerződő felek, nem pénzügyi szerződő felek, nyugdíjalapok) kapcsolódó aránytalan költségek/terhek kiküszöbölése érdekében. Ami a relevanciát illeti, az értékelés arra a következtetésre jut, hogy az EMIR alapvető követelményei továbbra is a globális tőzsdén kívüli származékos piac reformjára irányuló nemzetközi erőfeszítések szerves részét képezik. A hatékony és eredményes EMIR-szabályok a Bizottság politikai prioritásaival összhangban hozzájárulnak a tőkepiaci uniós létrehozására irányuló, folyamatban lévő bizottsági kezdeményezés megvalósításához és a munkahelyteremtésre és növekedésre irányuló programhoz is.

Az EMIR összhangban áll más uniós jogszabályokkal, amint az a véleményezési felhívás nyomán tett megállapításokban és a tőkekövetelmény-rendelet Bizottság által javasolt módosításában is szerepel. Az uniós hozzáadott érték tekintetében az EMIR egy a jogi szabályozásban fennálló hiányosságot szüntetett meg egy olyan új keret bevezetésével, amelynek célja egységes uniós szintű eljárás keretében kezelni a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacán az átláthatóság hiányát és a kapcsolódó rendszerszintű kockázatokat.

3.2. Konzultáció az érdekelt felekkel

Ez a javaslat az EMIR felülvizsgálatáról szóló nyilvános konzultáción alapul, amelyre a 2015. május és augusztus közötti időszakban került sor. A konzultációra az érdekeltek széles köréből több mint 170 hozzászólás érkezett¹³. A konzultáció keretében 2015. május 29-én nyilvános meghallgatást tartottak Brüsszelben, amelyen mintegy 200 érdekelt fél vett részt¹⁴. Az ESMA, az Európai Rendszerkockázati Testület és a Központi Bankok Európai Rendszere

¹³ A konzultáció és a válaszok összefoglalása a következő címen található: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/emir-revision/index_en.htm.

¹⁴ Információk a következő internetes oldalon találhatók: http://ec.europa.eu/finance/events/2015/0529-emir-revision/index_en.htm.

külön hozzájárulást nyújtott az EMIR felülvizsgálatára vonatkozó bizottsági megbízással összhangban. A Bizottság egy kapcsolódó területen 2015 szeptembere és 2016 januárja között véleményezési felhívás címmel nyilvános konzultációt tartott. A konzultáció visszajelzéseket, konkrét példákat és empirikus bizonyítékokat várt a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozási keretének hatásáról. A véleményezési felhívás válaszadói az EMIR kapcsán is emeltek kifogásokat¹⁵. 2016. május 17-én nyilvános meghallgatást tartottak Brüsszelben¹⁶. A Bizottság 2016. december 7-én konzultált a tagállamok szakértőivel az EMIR felülvizsgálatáról szóló jelentésben azonosított területeket érintő különböző szakpolitikai lehetőségekről¹⁷.

Általánosságban támogatták az EMIR azon célkitűzéseit, hogy előmozdítsa az átláthatóságot és a szabványosítást a származtatott ügyletek piacain, valamint hogy alapvető követelményeinek alkalmazásán keresztül csökkentse a rendszerszintű kockázatot. Ezek az alapvető követelmények – központi elszámolási, biztosítéki követelmények, a működési kockázat csökkentésére vonatkozó követelmények, a jelentéstételi és a kereskedési adattárakkal és központi szerződő felekkel szemben támasztott követelmények – a vélemények szerint elérik az EMIR céljait, és teljesítik a szabályozói reformra vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalását. Mindazonáltal az érdekelt felek számos olyan területet emeltek ki, ahol az EMIR követelményeit az általános célkitűzések veszélyeztetése nélkül lehetne kiigazítani i. a követelmények egyszerűsítése és hatékonyságuk növelése; és ii. az aránytalan költségek és terhek csökkentése érdekében. A javaslat figyelembe veszi az érdekelt felek visszajelzéseit azáltal, hogy célzott módosításokat vezet be az EMIR-be, mindenekelőtt i. egyes követelményeknek a konkrét szereplőkre, nevezetesen a kis pénzügyi szerződő felekre, nem pénzügyi szerződő felekre és nyugdíjalapokra való alkalmazásának jobb kalibrálása, ii. az elszámolás előtti akadályok megszüntetése és iii. a szabályok, köztük a jelentéstételi követelmények egyszerűsítése révén. Az érdekelt felek számos kérését nem tükrözhetette a javaslat, vagy azért, mert biztosítani kell, hogy az EMIR továbbra is megvalósítsa a származtatott ügyletek piaci átláthatóságának és szabványosításának előmozdítására és a rendszerszintű kockázat csökkentésére irányuló célkitűzéseit, vagy intézményi korlátok miatt, illetve a javaslat REFIT-jellege miatt. A jövőbeli fejleményekre figyelemmel szükség lehet az EMIR-rel kapcsolatos más kérdések megfelelő időben történő további értékelésére és kidolgozására.

3.3. Hatásvizsgálat

A Bizottság hatásvizsgálatot folytatott a vonatkozó politikai lehetőségekről. A szakpolitikai lehetőségeket a szükségtelen adminisztratív terhekhez és megfelelési költségekhez vezető szabályok arányosságának a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélküli növelésére, és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben lévő pozíciók és kitettségek átláthatóságának növelésére irányuló kulcsfontosságú célkitűzések alapján értékelték.

A hatásvizsgálatot a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2017. február 16-án jóváhagyta. A hatásvizsgálatot február 1-jén nyújtották be a Szabályozói Ellenőrzési Testületnek, de az számos javítási ajánlást tett, és így a hatásvizsgálatot február 8-án nyújtották be újból a

¹⁵ A konzultáció a következő internetes oldalon található: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm.

¹⁶ További információ található a következő internetes oldalon: http://ec.europa.eu/finance/events/2016/0517-call-for-evidence/index_en.htm.

¹⁷ További információ található a következő internetes oldalon: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=30153&no=2>.

Testületnél. A Szabályozói Ellenőrzési Testület ajánlásainak figyelembevétele érdekében a hatásvizsgálatba bevezetett módosítások a következők voltak:

1. A probléma meghatározása. A származtatott ügyletek piacaira alkalmazandó általános uniós jogi keret és a G20-ak tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó reformjai más joghatóságok általi végrehajtásának részletesebb bemutatása. Az értékelő melléklet fő elemeinek felvétele a hatásvizsgálat fő szövegébe. A problémák leírásában további minőségi és mennyiségi bizonyítékok figyelembevétele a problémák nagyságrendjének bemutatása érdekében, különösen a kis piaci szereplők esetében. Annak magyarázata, hogy miért nem került sor az érdekelt felek által felvetett összes kérdés értékelésére.

2. Politikai kompromisszumok. Kifejezett hivatkozás a pénzügyi stabilitásra a piaci szereplők terheinek lehetséges csökkentése és a pénzügyi stabilitáshoz kapcsolódó potenciális kockázatok közötti kompromisszum értékelésére vonatkozó szakpolitikai lehetőségekben.

3. A terhek csökkentésének kiszámítása. Bizonyos mennyiségi adatok felvétele a különböző piaci szereplőkre háruló terhek csökkentésének kiszámításához, figyelembe véve az általános tehercsökkentés számszerűsítésének meglévő korlátait. A költségbecslések mögötti fő alapul szolgáló feltételezések beillesztése a jelentés szövegébe, a becslések megbízhatóságára vonatkozó további fenntartásokkal együtt. A nem számszerűsített költségek leírása.

4. Lehetőségek. A lehetőségek egyszerűsítése alternatív intézkedéscsomagok bemutatása céljából.

A hatásvizsgálatban mérlegelt lehetőségek az EMIR konkrét rendelkezéseinek célzott kiigazítását érintik. A kívánt célok elérésére számos előnyben részesített szakpolitikai lehetőséget azonosítottak:

- A nyugdíjkonstrukció-rendszereknek új átmeneti mentességet kell biztosítani az elszámolási kötelezettség alól, azon okból, hogy eddig nem jött létre olyan működőképes technikai megoldás, amely lehetővé tenné a nyugdíjkonstrukció-rendszerek központi elszámolásban való részvételét. A többi értékelt lehetőséggel ellentétben ez több időt biztosít a központi szerződő felek, a klíringtagok és a nyugdíjkonstrukció-rendszerek számára a technikai megoldások és az azok megvalósítását szolgáló intézkedések feltárására, miközben szem előtt tartják az EMIR azon célkitűzését, hogy a nyugdíjkonstrukció-rendszerek célja továbbra is a központi elszámolás, amint az megvalósítható.
- Az elszámolási és biztosítéki követelmények hatálya alá tartozó nem pénzügyi szerződő felek minősítésére vonatkozó szabályok jobb kalibrálásának biztosítása érdekében fokozottan figyelembe kell venni a nem pénzügyi szerződő felek által kötött azon származtatott ügyletek jellegét, amelyek esetében az elszámolásnak kötelezőnek kell lennie. Ez csökkenti bizonyos nem pénzügyi szerződő felek költségeit és nem vet fel pénzügyi stabilitási szempontból aggályokat. Ugyanakkor bizonyos szerződő felek, amelyek jelenleg nem pénzügyi szerződő félnek minősülnek, de tevékenységük jellegéből adódóan pénzügyi szerződő felek (például nemzeti keretek szerinti befektetési alapok), bekerülnek a pénzügyi szerződő fél fogalommeghatározásába és ezért már nem kezelendők nem pénzügyi szerződő félként.
- A kis pénzügyi szerződő felek kategóriáját úgy kell meghatározni, hogy azok a nagyon kis pénzügyi szerződő felek, amelyek számára a központi elszámolás

tevékenységük kis volumene miatt gazdaságilag nem megvalósítható, ne tartozzanak az elszámolási kötelezettség alá. Ez enyhíti azon kis pénzügyi szerződő felek terheit, amelyek kis volumenű származtatott ügylettel kereskednek, de fenntartja a többi (a vonatkozó szabályozástechnikai standardokban meghatározott 3. kategóriába tartozó) kis pénzügyi szerződő fél elszámolási kötelezettségét a szabályozástechnikai standardokban meghatározott bevezető időszak végét követően, így továbbra is ösztönzi a központi szerződő feleket, a klíringtagokat és azok ügyfeleit, hogy megoldásokat dolgozzanak ki az ilyen típusú kis pénzügyi szerződő felek bevonására.

- A múltbéli adatok jelentésének kötelezettségét (backloading) meg kell szüntetni. Ez jelentősen csökkenti a szerződő felek költségeit és terheit, és megszünteti az olyan adatok jelentésének potenciálisan leküzdhetetlen akadályát, amelyek esetleg egyszerűen nem állnak rendelkezésre a prudenciális igények veszélyeztetése nélkül. Ugyanakkor a jelenlegi helyzethez képest ez csak nagyon korlátozott mennyiségű adatvesztést eredményez majd a jelenleg alkalmazandó szabályokhoz képest.
- A bármilyen nem pénzügyi szerződő fél részvételével történő csoporton belüli ügyleteket mentesíteni kell a jelentéstételi kötelezettség alól. Tekintettel az ilyen ügyletek jellegére és korlátozott volumenére, ez azzal az előnnyel jár, hogy jelentősen csökkenti azon szerződő felek adatszolgáltatási költségeit és terheit, akiket a legaránytalanabban érint a követelmény, miközben az így keletkező nagyon korlátozott mértékű adatvesztés nem fogja jelentős mértékben befolyásolni a hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacain a rendszerszintű kockázatot.
- A tőzsdén kereskedett származtatott ügyletek esetében be kell vezetni a központi szerződő felek általi egyoldalú adatszolgáltatást. Ennek az az előnye, hogy a tőzsdén kereskedett származtatott ügyletekkel kapcsolatos adatszolgáltatás nagy mértékben egyszerűsödik anélkül, hogy ez hátrányosan befolyásolná a származtatott ügyletek piacának átláthatóságát. Noha a központi szerződő felekre egy kissé több teher hárul, ők jól felkészültek erre a feladatra, és általánosságban csökken az adatszolgáltatási teher, mivel minden más szerződő fél számára megszűnik a tőzsdén kereskedett származtatott ügyletekre vonatkozó jelentéstételi követelmény.
- A tőzsdén kereskedett származtatott ügyletektől eltérő ügyletek esetében a kis méretű nem pénzügyi szerződő fél (aki nem tartozik az elszámolási kötelezettség alá) és egy pénzügyi szerződő fél közötti ügyletekre vonatkozó jelentéstétel felelősségét, beleértve a jogi felelősséget is, az ügylet pénzügyi szerződő felének kell viselnie. Ez anélkül csökkenti számottevően a legjelentősebb teherrel szembesülő kis méretű nem pénzügyi szerződő felek adatszolgáltatási terheit, hogy adatvesztéshez vezetne. Ezáltal az értékpapír-finanszírozási ügyletekről szóló (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendeletben foglaltakhoz nagyon hasonló jelentéstételi szabályok kerülnek bevezetésre az EMIR-ben is.
- A jelentéstételi szabályokat és eljárásokat tovább kell harmonizálni, a kereskedési adattárak számára pedig elő kell írni az adatminőség biztosítását. Ez segít megnövelni a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacainak átláthatóságát, megkönnyíti az érintett hatóságoknak a rendszerszintű kockázat figyelemmel kísérésével kapcsolatos feladatát, és a lehetséges mértékben fenntartja e területen a nemzetközi standardokkal való összhangot. Közép- és hosszú távon ez a megközelítés a jelentéstételi szabályok arányosságát is növelni, a költségeket és terheket pedig csökkenteni fogja.

- Meg kell emelni az EMIR-követelmények kereskedési adattárak általi megsértése esetén kiszabható pénzbírságok alapösszegének felső határát. E lehetőség előnye a pénzbírságok fokozott hatékonysága és visszatartó ereje, amelyet a szabályozók szükségesnek tartanak a jó adatminőség ösztönzése érdekében, a szabályok arányosságának biztosítása mellett.
- Annak biztosítása érdekében, hogy az ügyféleszközök ne legyenek bevonhatók a fizetéseképtelenségi eljárásba, tisztázni kell az EMIR nemteljesítés-kezelési eszközei és a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok közötti kölcsönhatást.
- Be kell vezetni az EMIR-ben az elszámolási szolgáltatásoknak a tisztességes, észszerű és megkülönböztetésmentes kereskedelmi feltételek mellett történő nyújtásának elvét (FRAND-elv). Ezek az intézkedések az elszámoláshoz való hozzáférés különböző akadályait kezelik; a potenciális további szabályozási terhet indokolja a központi elszámolás működőképessé tételére és az elszámolási kötelezettség betartatására irányuló közérdek.

A hatásvizsgálat figyelembe vette továbbá az előnyben részesített lehetőségek általános költségét és előnyeit, a piaci szereplőkre háruló megfelelési költségeknek és terheknek a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül való csökkentésének céljával.

Noha az EMIR általános célja a rendszerszintű kockázat csökkentése a tőzsdén kívüli származékos piac biztonságának és hatékonyságának növelésével, ez a kezdeményezés az EMIR alkalmazását kívánja hatékonyabbá és eredményesebbé tenni, és bizonyos követelmények jobb kalibrálása révén csökkenteni kívánja a piaci szereplők szabályozási és megfelelési terheit ott, ahol a megfelelési költségek meghaladják a prudenciális előnyöket, mindezt a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül. Ez összhangban van a Bizottság minőségi jogalkotási programjával.

Jóllehet számos korlát gátolja a költségcsökkenés pontos összegének kiszámítását, a hatásvizsgálat becslése szerint az összes előnyben részesített lehetőség kombinált hatása, amelyet kizárólag a hatásvizsgálat céljára számítottak ki, a fix (egyszeri) költségek 2,3 milliárd EUR-tól 6,9 milliárd EUR-ig terjedő csökkenését, a működési költségeknek pedig az 1,1 milliárd EUR-tól 2,66 milliárd EUR-ig terjedő csökkenését jelentené. A hatásvizsgálat 8. melléklete részletesen ismerteti azokat a mögöttes feltételezéseket, amelyek ezekhez a becslésekhez vezettek, valamint a megbízhatóságukat befolyásoló korlátozásokat. A költségcsökkenés számszerűsítésének fő kihívásai elsősorban ahhoz kapcsolódtak, hogy a legtöbb EMIR-követelmény alkalmazása nemrégiben kezdődött meg (például az elszámolási kötelezettség és a biztosítéki követelmények), és néhány követelmény még nem alkalmazandó (például a 3. kategóriába tartozó pénzügyi szerződő felekre vonatkozó elszámolási kötelezettség). A becsült költségcsökkenés ezért korlátozott mennyiségű nyilvánosan hozzáférhető adatra és nem megerősített piaci adatokra támaszkodik, amelyek nem biztos, hogy pontosan tükrözik az érintett szerződő felek sokféleségét és sajátosságait. Ez azt is jelenti, hogy a becsült költségcsökkenések csak a jelenlegi időpontban érvényesek. Végül, mivel a számítások a költségcsökkenésre összpontosítottak, bizonyos minimális kiigazítási költségek számszerűsítésére nem került sor. Ezeket azonban a hatásvizsgálat 7. melléklete részletesen, szövegesen ismerteti.

Összességében a vállalkozások, a kkv-k és a mikrovállalkozások számára előnyös lesz mindenekelőtt i. a szabályozási követelmények csökkenése azokban az esetekben, amikor az aránytalan megfelelési költségek láthatóan meghaladják a prudenciális előnyöket, és ii. az elszámoláshoz való jobb hozzáférés. A jelentéstételi követelmények egyszerűsítése minden

szerződő fél, többek között a kkv-k számára is előnyös lesz. Ezen túlmenően a kis méretű nem pénzügyi szerződő felek számára előnyt jelent majd, hogy az ügylet pénzügyi szerződő felének kell bejelentenie az ügyleteket. Végül, az új FRAND-elvek bevezetése számos szerződő fél számára megkönnyíti majd az elszámoláshoz való hozzáférést.

A hatásvizsgálat 6. szakasza minden szerződő félre kiterjedően ismerteti a költségcsökkenés/minimális kiigazítási költségek megoszlását.

Először is, az elszámolási követelmények hatókörét illetően az elszámolási szabályok alkalmazásának nagyobb fokú arányossága a nem pénzügyi szerződő felek javát szolgálja, mivel a tervezett intézkedések az elszámolási és biztosítéki követelmények hatálya alá tartozó nem pénzügyi szerződő felek besorolása során egyenlőbb versenyfeltételeket biztosítanak majd, megóvva őket 9,6 millió EUR és 26,7 millió EUR közötti mértékű további fix költségtől. Annak újrakalibrálása, hogy mi minősül olyan kis pénzügyi szerződő félnek, amely elszámolási kötelezettség alá tartozik, lehetővé teszi a (nagyon) kis pénzügyi szerződő feleknek, amelyek számára gazdaságilag nem megvalósítható a központi elszámolás, hogy 509,7 millió EUR-tól 1,4 milliárd EUR-ig terjedő becsült költséget kerüljenek el. A nyugdíjkonstrukció-rendszerek és közvetetten a kötvénytulajdonosok új átmeneti elszámolás alóli mentességet kapnak, mivel mindeddig nem jött létre életképes technikai elszámolási megoldás. A becslések szerint az elkerült működési költségek 780 millió EUR és 1,56 milliárd EUR közötti összeget érnek el. Emellett a jelentéstételi követelmények hatályának módosítását követően várhatóan minden adatszolgáltató szerződő félnek előnye származik majd bizonyos jelentéstételi követelmények enyhítéséből, például a „backloading” kötelezettség és a tőzsdén kereskedett származtatott ügyletekről való adatszolgáltatás megszüntetéséből. Mindenekelőtt azon csoporton belüli ügyletek jelentéstételi kötelezettség alóli mentessége, amelyekben az egyik szerződő fél nem pénzügyi szerződő fél, valamint a kis méretű nem pénzügyi szerződő felek azon kötelezettség alóli mentessége, hogy a köztük és a pénzügyi szerződő felek közötti ügyleteket ők is bejelentsék, várhatóan a reálgazdaság számára is csökkenti az EMIR-hez kapcsolódó megfelelési költségeket. A vállalatok esetében az EMIR-hez kapcsolódó megfelelési költségek teljes csökkenésének hozzávetőlegesen becsült összege a működési költségek tekintetében 350 millió EUR-tól 1,1 milliárd EUR-ig, a fix költségek tekintetében pedig 1,8 milliárd EUR-tól 5,3 milliárd EUR-ig terjed.

Másodszor, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben lévő pozíciók és kitettségek nagyobb átláthatósága révén a hatóságok korábbi szakaszban azonosítani tudják a potenciális problémákat, és időben intézkedéseket tudnak hozni az esetleges kockázatok kezelésére, kihasználva a pénzügyi piacok rugalmasságát, és a szerződő felekre és a kereskedési adattárakra csupán minimális kiigazítási költséget hárítva.

Harmadszor, az elszámoláshoz való jobb hozzáférés lehetővé teszi további, különösen a „reálgazdaságbeli” piaci résztvevők számára, hogy kezeljék és fedezzék kockázataikat, azáltal pedig, hogy csökken a hirtelen sokkok bekövetkezésének és a tevékenységek megszakadásának valószínűsége, hozzájárul egy kevésbé volatilis vállalkozásfejlődéshez és az alkalmazottak munkahelyének biztosabb megőrzéséhez. Mindenekelőtt a rendszerkockázati profiljuk miatt továbbra is az elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozó vállalatoknál jelentkezhet a fix költségek 24,8 millió EUR és 69,5 millió EUR közötti csökkenése. Hasonlóképpen, a rendszerszinten kis méretű pénzügyi vállalkozásoknak az elszámoláshoz való jobb hozzáférésből származó becsült előnye 32,6 millió EUR-tól 91,3 millió EUR-ig terjedhet az elszámolási kötelezettség alkalmazandóvá válásakor. A becsült költségcsökkenés tehát további beruházási lehetőségeket nyit meg, ami a tőkepiaci unió és a

Bizottság növekedésre és munkahelyteremtésre irányuló programjának célkitűzéseit támogatja.

Összességében nem várható jelentős társadalmi és gazdasági költség. A jelentéstételre vonatkozó szabályok tervezett egyszerűsítése és nagyobb arányossága lehetővé teszi az EMIR célkitűzéseinek elérését, ugyanakkor jelentősen csökkenti az EMIR szerinti jelentéstételi követelmények hatálya alá tartozó szerződő felek által viselt általános adminisztratív terheket. Ami a jelentéstételi kötelezettségért való felelősség módosítását illeti, azok a szervezetek, amelyeknek a jövőben vállalniuk kell a jelentéstételi kötelezettséget, jobban fel vannak készülve erre a feladatra, és az ebben rejlő méretgazdaságosságnak köszönhetően a releváns általános aggregált költségeknek csökkenniük kell. Konkrétan, a központi szerződő feleknek minimális kiigazítási költségekkel kell számolniuk a tőzsdén kereskedett származtatott ügyletekkel kapcsolatos jelentéstétel bevezetésének előírása miatt. Mindazonáltal mivel a központi szerződő feleknek már így is jelentős mennyiségű adat áll rendelkezésükre ezen ügyletekre vonatkozóan, és az EMIR alapján már eddig is jelenteniük kellett minden központilag elszámolt származtatott ügyletet, a központi szerződő felekre nehezedő további teher korlátozott lenne. Az elszámolási értékhatárok kiszámításának harmonizálására és a jelentéstételi szabályok és eljárások további harmonizálására irányuló kiegészítő intézkedések a végrehajtás kezdeti szakaszaiban legfeljebb korlátozott kiigazítási adminisztratív költségeket foglalhatnak magukban, különösen a kereskedési adattárak esetében, közép- és hosszú távon viszont nagyobb hatékonysághoz és az általános teher csökkenéséhez vezethetnek. Ami a kereskedési adattárakat illeti, mivel nekik mindenképp megfelelő eljárásokat kellene bevezetniük az értékpapír-finanszírozási ügyletekről szóló rendelet szerinti követelmények teljesítése érdekében, az ebben a hatásvizsgálatban figyelembe vett, EMIR szerinti szakpolitikai intézkedés nem teremtene számottevő további terhet. Hasonlóképpen az a követelmény, hogy tisztességes, észszerű és megkülönböztetéstől mentes kereskedelmi feltételeket kell biztosítani az elszámolási szolgáltatások nyújtása során, ami számos szerződő fél javát szolgálja, várhatóan csak korlátozott adminisztratív többletköltséget jelent a klíringtakarékok számára.

3.4. Alapjogok

A javaslat valószínűleg nem gyakorol közvetlen hatást a jogokra, amelyeket az emberi jogokról szóló legfontosabb ENSZ-egyezmények, az uniós Szerződések elválaszthatatlan részét képező uniós Alapjogi Charta és az emberi jogok európai egyezménye (EJEB) tartalmaznak.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az Unió költségvetésére.

E javaslat alapján az ESMA-nak öt technikai standardot kell aktualizálnia vagy kidolgoznia. A technikai standardok elkészítésének határideje a rendelet hatálybalépését követő 9 hónap múlva jár le. Az ESMA számára javasolt feladatok nem igénylik további álláshelyek létesítését és elvégezhetők a meglévő forrásokkal.

5. TOVÁBBI ELEMEK

5.1. Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

A javaslat egy olyan rendelkezést tartalmaz, amely szerint el kell végezni az EMIR teljes körű értékelését, különös tekintettel annak eredményességére és hatékonyságára az EMIR eredeti céljainak elérésében, az ESMA-nak pedig néhány konkrét elemről jelentést kell tennie:

- kidolgozásra kerültek-e életképes megoldások, amelyek lehetővé teszik a nyugdíjkonstrukció-rendszerek központi elszámolásban való részvételét, valamint ezeknek a megoldásoknak a nyugdíjkonstrukció-rendszerek általi központi elszámolás szintjére gyakorolt hatása;
- a javasolt megoldások hatása a nem pénzügyi szerződő felek általi elszámolás szintjére, valamint a nem pénzügyi szerződő fél kategórián belül az elszámolás megoszlásának vizsgálata, különös tekintettel az elszámolási értékhatár(ok) megfeleltetésére;
- a javasolt megoldások hatása a kis pénzügyi szerződő felek általi elszámolás szintjére, valamint a kis pénzügyi szerződő fél kategórián belül az elszámolás megoszlásának vizsgálata, különös tekintettel az elszámolási értékhatár(ok) megfeleltetésére;
- a kereskedési adattáraknak jelentett ügyleti adatok minősége, ezen adatok hozzáférhetősége, és a kereskedési adattáraktól kapott információk minősége;
- minden szerződő fél lehetősége az elszámoláshoz való hozzáférésre.

Ezt az értékelést elvben legkésőbb 3 évvel az e javaslattal bevezetett módosítások alkalmazása után kell elvégezni. Bizonyos esetekben, különösen a nyugdíjkonstrukció-rendszerek esetében fontos folyamatosan figyelemmel kísérni a nyugdíjkonstrukció-rendszerek elszámolására vonatkozó megoldások rendelkezésre állásának előrehaladását.

5.2. A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

Az elszámolási kötelezettség módosításai (az EMIR 2., 4., új 4a., új 6b., 10., 85. és 89. cikke)

Pénzügyi szerződő felek

E javaslat 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja úgy módosítja az EMIR 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy az új 4a. cikk (1) bekezdésének második albekezdése határozza meg a feltételeket, amelyek alapján a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozóvá válnak, ha az egyik szerződő fél pénzügyi szerződő fél. Ezt az új cikket e javaslat 1. cikkének (3) bekezdése illeszti be. Az új 4a. cikk (1) bekezdésének második albekezdése elszámolási értékhatárokat határoz meg a pénzügyi szerződő felek által kötött ügyletekre, a 10. cikk (4) bekezdésének b) pontja értelmében meghatározott elszámolási értékhatárookra hivatkozva, így tehát az elszámolási értékhatárok ugyanazok, mint a nem pénzügyi szerződő felek esetében. Az új 4a. cikk (1) bekezdése második albekezdésének b) pontja szerint a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek valamely kategóriája esetében megállapított értékek egyikének túllépése minden eszközosztály tekintetében kiváltja az elszámolási kötelezettséget. Az új 4a. cikk (1) bekezdése továbbá kifejti az elszámolási értékhatárok számításának módját. Egy pénzügyi szerződő fél akkor kerül az elszámolási kötelezettség hatálya alá, ha a március, április és május hónapra vonatkozó aggregált hó végi átlagos pozíciója meghaladja az elszámolási értékhatárokat. Ez megegyezik a nem pénzügyi szerződő felek elszámolási értékhatárainak számításával.

Végül annak biztosítása érdekében, hogy a fogalommeghatározás minden olyan szervezetre kiterjedjen, amely tevékenységének jellegéből adódóan pénzügyi szerződő fél, az 1. cikk (1)

bekezdése a pénzügyi szerződő fél EMIR 2. cikkében szereplő fogalommeghatározását kiegészíti az EMIR keretében jelenleg nem pénzügyi szerződő félnek minősülő, nemzeti jog szerint nyilvántartásba vett alternatív befektetési alapokkal, a központi értéktárakkal, valamint a különleges célú gazdasági egységekkel. Ezek a szervezetek tehát pénzügyi szerződő félként kezelendők az EMIR keretében.

Nem pénzügyi szerződő felek

Az 1. cikk (8) bekezdése módosítja az EMIR 10. cikkének (1) és (2) bekezdését. A módosított (1) bekezdés megváltoztatja az elszámolási értékhatárok számításának módját. Egy nem pénzügyi szerződő fél akkor kerül az elszámolási kötelezettség hatálya alá, ha a március, április és május hónapra vonatkozó aggregált hó végi átlagos pozíciója meghaladja az elszámolási értékhatárokat, ahelyett, hogy pozícióinak mozgóátlaga egy 30 munkanapos időszakra számítva meghaladja az értékhatárokat, ami a jelenlegi EMIR-szabályok szerinti eset. A (3) bekezdésre való hivatkozás azt jelenti, hogy a jelenlegi fedezeti mentesség megmarad, így csak azok a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek kerülnek bele az értékhatár-számításba, amelyekről nem állapítható meg objektíven mérhető adatok alapján, hogy csökkentenék a kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat.

Az (1) bekezdés második albekezdésének b) pontja meghatározza, hogy az elszámolási kötelezettség csak arra az eszközosztályra vagy azokra az eszközosztályokra vonatkozik, amelyek esetében az elszámolási értékhatárt túllépték és amelyek esetében elszámolási kötelezettség áll fenn.

Nyugdíjkonstrukció-rendszerek

Az 1. cikk (20) bekezdése az EMIR 89. cikke (1) bekezdése első albekezdésének helyébe lép, hogy három évvel meghosszabbítsa a nyugdíjkonstrukció-rendszerek elszámolási kötelezettség alóli átmeneti mentességét, a nyugdíjkonstrukció-rendszerek által nem számlapénzben, változó biztosítékeszközként történő biztosítékeszköz-nyújtásra vonatkozó életképes technikai megoldások hiányában. Az 1. cikk (19) bekezdésének b) pontja az EMIR 85. cikke (2) bekezdésének helyébe lép, és az a), b), c), d), e) és f) pontban meghatározza azokat a kritériumokat, amelyeket a Bizottságnak értékelnie kell, és amelyekről az ESMA, az EIOPA, az EBH és az ERKT közreműködésével egy az életképes technikai megoldások felé tett előrelépésekről szóló jelentésben be kell számolnia. Noha eddig különböző tényezők akadályozták az ilyen megoldások kidolgozását, a Bizottság megvalósíthatónak tartja életképes technikai megoldások kidolgozását a javaslat elfogadását követő három éven belül, és azt várja a piaci szereplőktől, hogy az említett ütemterv alapján dolgozzanak. Ezt támasztja alá az az elvárás is, hogy az említett időszakban kezelni fogják az elszámolási szolgáltatások szélesebb körű hozzáférhetővé tétele ellen ható szabályozás egyes elemeit (például a tőkeáttételi mutatón alapuló tőkekövetelmények bevezetését). Azon valószínűtlen esetet kivéve, hogy jelentős előre nem látható fejlemények következnek be, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján egy alkalommal két évvel meghosszabbítsa az eltérést, amennyiben a gondosan megvizsgált körülmények ezt indokolják.

Az előrehozás követelményének megszüntetése

Az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontja megszünteti az EMIR 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában meghatározott azon követelményt, miszerint el kell számolni az olyan tőzsdén kívüli származtatott ügyleteket, amelyek megkötésének vagy megújításának időpontja az ESMA-nak egy illetékes hatóság által tett, valamely központi szerződő fél részére egy adott tőzsdén kívüli származtatottügylet-kategória elszámolására megadott engedélyről szóló értesítése időpontjára vagy az utánra, de az elszámolási kötelezettség hatálybalépése előttre esik, amennyiben az ügyletek hátralévő futamideje meghaladja a Bizottság által az 5. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban, az elszámolási kötelezettségről szóló felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott, lejáratig hátralévő minimális futamidőt.

Az elszámolási kötelezettség felfüggesztése

Az 1. cikk (6) bekezdése új 6b. cikket illeszt be az EMIR-be, amely felhatalmazza a Bizottságot, hogy konkrét okokból átmenetileg felfüggeszsen bármely elszámolási kötelezettséget az ESMA kérése alapján, és meghatározza a felfüggesztés eljárását. Amint arra az ESMA szintén rámutatott, erre a hatáskörre szükség van, mivel bizonyos sajátos körülmények között az elszámolási kötelezettség további alkalmazása esetleg lehetetlen (például azért, mert a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy bizonyos kategóriájának legnagyobb részét elszámoló központi szerződő fél vagy felek kilép vagy kilépnek a piacról), vagy kedvezőtlen hatást gyakorolhat a pénzügyi stabilitásra (például mivel az elszámolási kötelezettség akadályozná a központi elszámolt piachoz hozzáféréssel nem rendelkező szerződő felek esetében a kétoldalú fedezést). Az ilyen események váratlanul bekövetkezhetnek, és az elszámolási kötelezettség megszüntetésére vonatkozó jelenlegi eljárás, amelyhez egy szabályozástechnikai standard módosítására lenne szükség, túl lassú lehet ahhoz, hogy reagálni lehessen a változó piaci körülményekre vagy a pénzügyi stabilitással kapcsolatos aggályokra. Az új hatáskörre szigorúan megszabott feltételek vonatkoznak, és a felfüggesztés időben korlátozott. Az elszámolási kötelezettség végleges megszüntetésére vonatkozó eljárás változatlan marad, és ehhez minden esetben egy szabályozástechnikai standard módosítására lesz szükség.

Az elszámolás ösztönzését és az ahhoz való hozzáférés növelését célzó módosítások (az EMIR 4. és 39. cikke)

Az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontja új (3a) bekezdést illeszt az EMIR 4. cikkének (3) bekezdéséhez, amely értelmében azon klíringtagoknak és ügyfeleknek, akik elszámolási szolgáltatásokat nyújtanak más szerződő feleknek, vagy ügyfeleknek lehetőséget kínálnak arra, hogy ilyen szolgáltatásokat nyújtsanak más szerződő feleknek, azt tisztességes, észszerű és megkülönböztetéstől mentes kereskedelmi feltételek mellett kell nyújtaniuk. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján meghatározza, hogy mik a tisztességes, észszerű és megkülönböztetéstől mentes feltételek.

Az 1. cikk (11) bekezdése új bekezdéssel egészíti ki az EMIR 39. cikkét annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a valamely számlán nyilvántartott pozíciókat lefedő eszközök nem képezik azon központi szerződő fél vagy klíringtag fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonának részét, aki elkülönített nyilvántartásokat és számlákat vezet. Ez a rendelkezés bizonyosságot nyújt azok számára, akik elszámolási szolgáltatásokat nyújtanak, vagy lehetőséget kínálnak ügyfeleknek ilyen szolgáltatások nyújtására, hogy teljesíteni tudják az EMIR nemteljesítés-kezelési eljárásaival kapcsolatos kötelezettségvállalásaikat. Ez arra ösztönzi őket, hogy szolgáltatásként biztosítsanak hozzáférést a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek központi elszámolásához. A rendelkezések ugyanígy bizonyosságot nyújtanak az ügyfelek és a közvetett ügyfelek számára, hogy egy klíringtag vagy elszámolási szolgáltatásokat nyújtó ügyfél nemteljesítése esetén az eszközeik védelmet élveznek, és így átvihetik azokat más klíringtagokhoz vagy közvetett elszámolási szolgáltatásokat nyújtó ügyfelekhez. Ez további ösztönzést ad a központi elszámolásra.

A központi szerződő felek átláthatóságára vonatkozó követelmények módosítása (az EMIR 38. cikke)

Az 1. cikk (10) bekezdése kiegészíti az EMIR 38. cikkét a (6) és (7) bekezdéssel, amely előírja a központi szerződő felek számára, hogy klíringtagjaik számára biztosítsák az alapletétre vonatkozó követelményeik szimulációjához szükséges eszközöket ((6) bekezdés), valamint az általuk használt alapletét-modellek jellemzőinek részletes áttekintését ((7) bekezdés).

A kockázatsökkentési technikák módosítása a nem központi szerződő felek bevonásával elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében (az EMIR 11. cikke)

A kockázatsökkentési technikák Unió-szerte következetlen alkalmazásának elkerülése érdekében az 1. cikk (9) bekezdése felhatalmazza az európai felügyeleti hatóságokat arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzanak ki azon kockázatkezelési eljárások,

valamint a kockázatkezelési eljárások jelentős módosításának előzetes felügyeleti jóváhagyására vonatkozó eljárás meghatározása céljából, amelyek megkövetelik a biztosítékok kellő időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjét.

A jelentéstételi kötelezettség módosításai (az EMIR 9. cikke)

Az 1. cikk (7) bekezdésének a) pontja megszünteti az EMIR 9. cikke (1) bekezdésének a múltbeli ügyletek bejelentésére vonatkozó követelményét, vagyis az olyan ügyleteket, amelyek még nem voltak lezárta 2014. február 12-én, a jelentéstételi kötelezettség kezdő időpontjában. Bevezeti továbbá az EMIR 9. cikkének (1) bekezdésébe azt a rendelkezést, miszerint azok a csoporton belüli ügyletek, amelyek esetében a szerződő felek egyike nem pénzügyi szerződő fél, mentesülnek a jelentéstételi kötelezettség alól.

Az 1. cikk (7) bekezdésének b) pontja új (1a) bekezdéssel egészíti ki a 9. cikket. Ez az új (1a) bekezdés a jelentéstételi kötelezettségre vonatkozó szabályokat állapít meg bizonyos sajátos esetekre, annak megállapítása érdekében, hogy kinek kell vállalnia a jelentéstételt, és az abból eredő bármely felelősséget:

- olyan ügyletek esetében, amelyek nem tőzsdén kívüli származtatott ügyletek (tőzsdén kereskedett ügyletek), a központi szerződő fél felelős és jogilag felelős a mindkét szerződő fél nevében való jelentéstételért;
- egy pénzügyi szerződő fél és egy elszámolási kötelezettség alá nem tartozó nem pénzügyi szerződő fél közötti ügyletek esetében a pénzügyi szerződő fél felelős, és jogilag felelős az ügylet mindkét szerződő fele nevében való jelentéstételért;
- egy olyan ÁÉKBV-t kezelő alapkezelő társaság, amely egy tőzsdén kívüli származtatott ügylet szerződő fele, felelős és jogilag felelős az ÁÉKBV nevében történő jelentéstételért;
- a kezelő felelős és jogilag felelős egy olyan alternatív befektetési alap (ABA) nevében történő jelentéstételért, amely egy tőzsdén kívüli származtatott ügylet szerződő fele.

A szerződő feleknek és a központi szerződő feleknek mindenképpen gondoskodniuk kell arról, hogy származtatott ügyleteik adatainak bejelentésére csak egyszer kerüljön sor. Emellett a jelentéstételi kötelezettséget át is ruházhatják.

Az 1. cikk (7) bekezdésének c) pontja kiterjeszti az ESMA megbízását olyan technikai standardok kidolgozására, amelyek lehetővé teszik a jelentéstételi szabályok és követelmények – különösen az adatszabványok, a módszerek és a jelentéstételi szabályok – további harmonizációját.

Az adatminőség biztosítására irányuló módosítások (az EMIR 78. és 81. cikke)

Az 1. cikk (16) bekezdése az EMIR 78. cikkében a kereskedési adattárakkal szembeni általános követelményeket kiegészíti a követelményekkel, miszerint megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési adattárak közötti adategyeztetésre; megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük a jelentett adatok minőségének biztosítására; és megfelelő szabályokat kell kialakítaniuk az adatok más kereskedési adattárakhoz történő rendezett továbbítására, amennyiben ezt egy, a 9. cikk alapján jelentéstételi kötelezettség alá tartozó vállalkozás kéri, vagy ha erre más okból szükség van. Továbbá az ESMA megbízást kap arra, hogy a kereskedési adattár által a jelentett adatok teljességének és pontosságának validálására, és a kereskedési adattárak közötti adategyeztetésre alkalmazandó eljárásokat dolgozzon ki.

Az 1. cikk (17) bekezdésének b) pontja új (3a) bekezdéssel egészíti ki az EMIR 81. cikkét, amely előírja a kereskedési adattárak számára, hogy adjanak hozzáférést a szerződő feleknek minden, a nevükben bejelentett adathoz, hogy ellenőrizni tudják az adatok pontosságát.

A kereskedési adattárak nyilvántartásba vételével kapcsolatos módosítások (az EMIR 56. és 72. cikke)

Az 1. cikk (12) bekezdésének a) pontja módosítja az EMIR 56. cikkét azon lehetőség bevezetésével, hogy az értékpapír-finanszírozási ügyletekről szóló rendelet alapján már nyilvántartásba vett kereskedési adattárak egyszerűsített kérelmet nyújthassanak be a nyilvántartásba vétel kiterjesztésére. Az 1. cikk (12) bekezdésének b) és c) pontja megbízza az ESMA-t, hogy az eljárások megkettőzésének elkerülése érdekében dolgozzon ki technikai standardokat a nyilvántartásba vétel kiterjesztésére vonatkozó egyszerűsített kérelemre vonatkozóan. Az 1. cikk (14) bekezdése ebből következően úgy módosítja a 72. cikk (1) bekezdését a díjak tekintetében, hogy az figyelembe vegye, ha egy kereskedési adattárat az értékpapír-finanszírozási ügyletekről szóló rendelet keretében már nyilvántartásba vettek.

A kereskedési adattárak felügyeletével kapcsolatos módosítások (az EMIR 65. cikke és I. melléklete)

Az ESMA által az általa közvetlenül felügyelt kereskedési adattárakra kiszabható pénzbírságoknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük az ESMA felügyeleti hatáskörei hatékonyságának biztosítása érdekében. Az 1. cikk (13) bekezdése ezért úgy módosítja az EMIR 65. cikkének (2) bekezdését, hogy az ESMA által a kereskedési adattárakra kiszabható pénzbírság alapösszegének felső határát a jogsértéstől függően 100 000 vagy 200 000 EUR-ra emeli. A módosítás továbbá bevezeti az I. melléklet IV. szakaszában említett, a felügyeleti tevékenységek akadályozásával összefüggő jogsértésekre vonatkozó pénzbírságok hiányzó alapösszegeit. Ezen jogsértések esetében a pénzbírságok javasolt összege legalább 5 000 EUR, és nem haladhatja meg a 10 000 EUR-t.

Az 1. cikk (21) bekezdése úgy módosítja a rendelet I. mellékletét, hogy az abban foglalt jogsértések listáját kiegészíti a kereskedési adattárakra vonatkozó azon új általános követelményeknek megfelelő jogsértésekkel, amelyeket az EMIR 78. cikkének új (9) bekezdése rögzít, és az 55. cikk (4) bekezdésében foglalt azon jogsértéssel, amely során a kereskedési adattár nem értesíti az ESMA-t megfelelő időben az első nyilvántartásba vételének feltételeit érintő lényeges változásokról.

A kereskedési adattárakban az adatok rendelkezésre állására vonatkozó követelmények módosításai (az EMIR 76a. és 81. cikke)

Az 1. cikk (15) bekezdése új 76a. cikkel egészíti ki az EMIR-t. Az olyan harmadik országok hatóságai, amelyek kereskedési adattárakkal rendelkeznek, közvetlen hozzáférést kapnak az uniós kereskedési adattárakban tárolt adatokhoz, ha a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogadott el, amelyben kijelenti, hogy a harmadik országban a) a kereskedési adattárakat megfelelően engedélyezték, b) folyamatos a kereskedési adattárak hatékony felügyelete és a rájuk vonatkozó követelmények hatékony betartatása; c) léteznek legalább az e rendeletben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garanciák, beleértve a hatóságok által harmadik felekkel közölt üzleti titkok védelmét; és d) a szóban forgó harmadik országban engedélyezett kereskedési adattárakra jogilag kötelező erejű és végrehajtható kötelezettség hárul, melynek értelmében közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítaniuk az adatokhoz az érintett uniós hatóságok számára. Az 1. cikk (17) bekezdése módosítja az EMIR 81. cikkét azon szervezetek jegyzéke tekintetében, amelyek számára a kereskedési adattáraknak elérhetővé kell tenniük az információkat, hogy lehetővé tegyék számukra feladataik és megbízatásaik ellátását. Ezekre a módosításokra azért van szükség, hogy teljesíteni lehessen az FSB-nek a 2015. novemberi, a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kapcsolatos jelentéstételről szóló tematikus szakértői értékelésében szereplő ajánlást, miszerint legkésőbb 2018 júniusáig minden joghatóságnak rendelkeznie kell olyan jogi kerettel, amely lehetővé teszi a belföldi kereskedési adattárban tárolt adatokhoz való hozzáférést mind belföldi, mind külföldi hatóságok számára. Ugyanakkor az uniós hatóságoknak egyértelműen érdekében áll, hogy hozzáférjenek a harmadik országbeli kereskedési

adattárakban tárolt adatokhoz, hogy teljes képet kapjanak a globális származékos piacokról. A módosítás célzott és a hatóságok adataihoz való kölcsönös hozzáférésre korlátozódik.

Az 1. cikk (17) bekezdésének b) pontja a kereskedési adattárakra vonatkozóan új követelményt vezet be, miszerint azon szerződő felek és központi szerződő felek számára, amelyek átruházták jelentéstételi kötelezettségeiket, hozzáférést kell biztosítaniuk a nevükben bejelentett adatokhoz.

Az 1. cikk (17) bekezdésének c) pontja kiterjeszti az EMIR 81. cikkének (5) bekezdése alapján az ESMA-nak adott megbízást, hogy dolgozzon ki szabályozástechnikai standardtervezeteket azon feltételek, szabályok és dokumentumok meghatározása céljából, amelyek alapján a kereskedési adattáraknak közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítaniuk a 81. cikk (3) bekezdésében említett szervezetek számára.

Értékelésre vonatkozó rendelkezés (az EMIR 85. cikke)

Az 1. cikk (19) bekezdése megbízza a Bizottságot azzal, hogy értékelje az EMIR-t és készítsen egy általános jelentést, amelyet a megfelelő javaslatokkal együtt be kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a 648/2012/EU rendeletnek az elszámolási kötelezettség, az elszámolási kötelezettség felfüggesztése, a jelentéstételi kötelezettségek, a nem központi szerződő fél által elszámolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre vonatkozó kockázatsökkentési technikák, a kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele és felügyelete, valamint a kereskedési adattárakkal szembeni követelmények tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹⁸,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁹,
rendes jogalkotási eljárás keretében²⁰,
mivel:

- (1) A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²¹ 2012. július 27-én került közzétételre az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és 2012. augusztus 16-án lépett hatályba. A benne foglalt követelmények, nevezetesen a szabványos, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek központi elszámolása; a biztosítéki követelmények; a nem központi elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletekkel kapcsolatos működési kockázat csökkentésére vonatkozó követelmények; a származtatott ügyletekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek; a központi szerződő felekre vonatkozó követelmények és a kereskedési adattárakra vonatkozó követelmények hozzájárulnak a rendszerszintű kockázat csökkentéséhez azáltal, hogy növelik a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacának átláthatóságát, és csökkentik a partnerkockázatot és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekhez kapcsolódó működési kockázatot.
- (2) A 648/2012/EU rendelet hatálya alá tartozó egyes területek egyszerűsítése és az e területekkel kapcsolatos arányosabb megközelítés összhangban van a Bizottság célravezető és hatásos szabályozás programjával (REFIT), amely kiemeli a költségek csökkentésének és az egyszerűsítésnek a szükségességét annak érdekében, hogy az

¹⁸ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁹ HL C [...], [...], [...] o.

²⁰ Az Európai Parlament ...-i álláspontja (HL ...) és a Tanács ...-i határozata

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

uniós politikák a leghatékonyabb módon érik el céljaikat, és különösen a szabályozási és adminisztratív terhek csökkentésére irányul.

- (3) A hatékony és rugalmas kereskedés utáni rendszerek és a biztosítéki piacok a jól működő tőkepiaci unió lényeges elemei, és elmélyítik a beruházásoknak, a növekedésnek és a foglalkoztatásnak a Bizottság politikai prioritásaival összhangban történő támogatására irányuló erőfeszítéseket.
- (4) 2015-ben és 2016-ban a Bizottság két alkalommal nyilvános konzultációt folytatott a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazásáról. A Bizottság az említett rendelet alkalmazásával kapcsolatban az Európai Értékpapírpiaci Hatóságtól (ESMA), az Európai Rendszerkockázati Testülettől (ERKT) és a Központi Bankok Európai Rendszerétől (a továbbiakban: KBER) is kapott információkat. A nyilvános konzultációkból kiderült, hogy az érdekelt felek támogatják a 648/2012/EU rendelet célkitűzéseit, és hogy nincs szükség a rendelet jelentősebb felülvizsgálatára. A Bizottság 2016. november 23-án a 648/2012/EU rendelet 85. cikkének (1) bekezdésével összhangban felülvizsgálati jelentést fogadott el. Bár a 648/2012/EU rendeletnek még nem minden rendelkezése alkalmazandó teljes mértékben, és ezért a rendelet átfogó értékelésére még nem kerülhetett sor, a jelentés olyan területeket azonosított, amelyek tekintetében célzott fellépésre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a 648/2012/EU rendelet célkitűzéseit arányosabb, hatékonyabb és eredményesebb módon érik el.
- (5) A 648/2012/EU rendeletnek valamennyi olyan pénzügyi szerződő félre ki kell terjednie, amely a pénzügyi rendszer tekintetében jelentős rendszerszintű kockázatot jelenthet. A pénzügyi szerződő felek fogalommeghatározását ezért módosítani kell.
- (6) Az elszámolási kötelezettség alól mentesíteni kell azokat a pénzügyi szerződő feleket, amelyeknek a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacát érintő tevékenysége túl alacsony volumenű ahhoz, hogy rendszerszintű kockázatot jelentsen a pénzügyi rendszerre nézve, valamint ahhoz, hogy a központi elszámolás gazdaságilag életképes legyen, ugyanakkor az említett pénzügyi szerződő feleknek a rendszerszintű kockázat csökkentése érdekében a biztosítékeszközök cseréjére vonatkozó követelmény hatálya alá kell tartozniuk. Az elszámolási értékhatárnak egy pénzügyi szerződő fél által a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek legalább egy kategóriája tekintetében történő túllépése ugyanakkor a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek összes kategóriája tekintetében ki kell, hogy váltsa az elszámolási kötelezettséget, tekintettel a pénzügyi szerződő felek összekapcsolódására és a pénzügyi rendszer lehetséges rendszerszintű kockázatára, amely felmerülhet, ha e származtatott ügyleteket nem központilag számolják el.
- (7) A nem pénzügyi szerződő felek összekapcsolódása kisebb mértékű, mint a pénzügyi szerződő feleké. Tevékenységük gyakran a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek csupán egy kategóriájára korlátozódik. Tevékenységük ezért kisebb rendszerszintű kockázatot jelent a pénzügyi rendszer számára, mint a pénzügyi szerződő felek tevékenysége. A nem pénzügyi szerződő felek elszámolási kötelezettségének hatályát ezért korlátozni kell annak érdekében, hogy a nem pénzügyi szerződő felekre csak az elszámolási értékhatárt túllépő eszközosztály vagy eszközosztályok tekintetében vonatkozzon az elszámolási kötelezettség, ugyanakkor meg kell őrizni a biztosítékeszközök cseréjére vonatkozó követelményt az elszámolási küszöbértékek bármelyikének túllépése esetén.
- (8) Az elszámolási kötelezettség hatályba lépése előtt kötött, egyes tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolásának követelménye – korlátozott haszon mellett –

jogbizonytalanságot és működési nehézségeket okoz. A követelmény különösen további költségeket és erőfeszítéseket eredményez az említett ügyletek szerződő felei számára, és befolyásolhatja a piac zavartalan működését, anélkül, hogy a 648/2012/EU rendelet egységes és következetes alkalmazásának jelentős javulását eredményezné, vagy a piaci szereplők számára egyenlő feltételeket teremtené. Ezt a követelményt ezért el kell törölni.

- (9) Azok a szerződő felek, amelyek tevékenysége a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacán korlátozott volumenű, nehézségekbe ütközik a központi elszámoláshoz – akár klíringtag ügyfeleként, akár közvetett elszámolási megállapodások révén – történő hozzáférés során. A klíringtagok számára előírt, a közvetett elszámolási szolgáltatások észszerű kereskedelmi feltételekkel történő lehetővé tételére vonatkozó követelmény ezért nem hatékony. Ennélfogva a klíringtagokat és a klíringtagok azon ügyfeleit, amelyek elszámolási szolgáltatásokat nyújtanak közvetlenül más szerződő felek részére, vagy közvetett módon azáltal, hogy lehetővé teszik saját ügyfelek számára ezen szolgáltatások nyújtását más szerződő felek részére, kifejezetten kötelezni kell arra, hogy tisztességes, észszerű és megkülönböztetéstől mentes kereskedelmi feltételek mellett tegyék ezt meg.
- (10) Bizonyos helyzetekben lehetővé kell tenni az elszámolási kötelezettség felfüggesztését. Elsőként, e felfüggesztésnek lehetségesnek kell lennie, ha már nem teljesülnek azok a feltételek, amelyek alapján a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek valamely meghatározott kategóriája az elszámolási kötelezettség hatálya alá tartozik. Ez az eset állhat fenn, ha a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek valamely kategóriája alkalmatlanná válik a kötelező központi elszámolás alá vonásra, vagy amikor a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek meghatározott kategóriája tekintetében lényeges változás történt e feltételek egyikében. Az elszámolási kötelezettség felfüggesztésének lehetségesnek kell lennie abban az esetben is, ha a központi szerződő fél a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriájára vagy a szerződő fél adott típusára vonatkozóan többé már nem kínál elszámolási szolgáltatást, és más központi szerződő felek nem tudják elég gyorsan átvenni a szóban forgó elszámolási szolgáltatásokat. Végül lehetővé kell tenni az elszámolási kötelezettség felfüggesztését akkor is, ha ez az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető komoly veszély elkerülése érdekében szükséges.
- (11) A korábbi ügyletekre vonatkozó jelentéstétel nehézkesnek bizonyult a jelentéstételhez jelenleg szükséges bizonyos adatok hiánya miatt, amelyeket a 648/2012/EU rendelet hatályba lépése előtt nem kellett jelenteni. Ennek eredményeként a jelentéstétel terén mutatkozó hiányosságok aránya magas volt, a jelentett adatok minősége pedig gyenge, miközben az ügyletek bejelentése jelentős terhekkel jár. Ezért nagy a valószínűsége annak, hogy a korábbi adatokat nem használják fel. Ezenkívül a korábbi ügyletek bejelentésére vonatkozó határidő hatálybalépésének időpontjáig ezen ügyletek közül több is lejár, és ezekkel együtt a megfelelő kitettségek és kockázatok is megszűnnek. E helyzet orvoslása érdekében meg kell szüntetni a korábbi ügyletek bejelentésére vonatkozó követelményt.
- (12) A nem pénzügyi szerződő feleket magukban foglaló csoporton belüli ügyletek az összes tőzsdén kívüli származtatott ügylet viszonylag kis hányadát képviselik, és elsősorban csoportokon belüli belső fedezeti ügyletek esetében kerülnek alkalmazásra. Ebből következően ezek az ügyletek nem járulnak hozzá számottevően a rendszerszintű kockázathoz és az összekapcsolódáshoz, ugyanakkor az ezen ügyletek bejelentésére vonatkozó kötelezettség jelentős költségeket és terheket ró a nem pénzügyi szerződő felekre. Ezért azokat a csoporton belüli ügyleteket, amelyek

esetében a szerződő felek legalább egyike nem pénzügyi szerződő fél, mentesíteni kell a jelentéstételi kötelezettség alól.

- (13) A tőzsdén kereskedett származtatott ügyletek bejelentésére vonatkozó követelmény jelentős terhet ró a szerződő felekre, mivel a tőzsdén kereskedett származtatott ügyletek többsége napi alapon kerül megkötésre. Ezenkívül, mivel a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²² előírja, hogy a tőzsdén kereskedett származtatott ügyletek elszámolását minden esetben egy központi szerződő fél végzi, a központi szerződő felek már rendelkeznek ezen ügyletek adatainak nagy részével. A tőzsdén kereskedett származtatott ügyletek bejelentésére vonatkozó kötelezettségekkel járó terhek csökkentése érdekében a tőzsdén kereskedett származtatott ügyleteknek a mindkét szerződő fél nevében történő bejelentésével kapcsolatos felelősséget, ideértve a jogi felelősséget is, a központi szerződő fél viseli, és ő felelős a bejelentett adatok pontosságának biztosításáért is.
- (14) A kis nem pénzügyi szerződő feleket érintő jelentéstételi teher csökkentése érdekében a pénzügyi szerződő fél felelősséggel és jogi felelősséggel tartozik mind a saját maga, mind pedig az azon nem pénzügyi szerződő fél nevében történő jelentéstétel tekintetében, amelyre nem vonatkozik elszámolási kötelezettség a szóban forgó nem pénzügyi szerződő fél által kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében, valamint a bejelentett adatok pontosságának biztosításáért.
- (15) Meg kell határozni továbbá az egyéb származtatott ügyletek bejelentésének felelősségét is. Ezért meg kell határozni, hogy az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) alapkezelő társasága viseli a felelősséget és jogi felelősséget az említett ÁÉKBV nevében az általa kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében történő jelentéstételért, valamint a bejelentett adatok pontosságának biztosításáért. Ehhez hasonlóan, az alternatív befektetési alap (ABA) kezelője viseli a felelősséget és jogi felelősséget az említett alternatív befektetési alap nevében az általa kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében történő jelentéstételért, valamint a bejelentett adatok pontosságának biztosításáért.
- (16) A kockázatcsökkentési technikák Unión belüli következetlen alkalmazásának elkerülése érdekében a felügyeleti hatóságoknak még azok alkalmazását megelőzően engedélyezniük kell a szerződő felek biztosítékainak kellő időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjét előíró kockázatkezelési eljárásokat, vagy az említett eljárások bármely jelentős módosítását.
- (17) Az alapletét átláthatóságának és kiszámíthatóságának növelése, valamint a központi szerződő felek attól való visszatartása érdekében, hogy olyan módon módosítsák alapletétmodelljüket, amely prociklikusnak tűnhet, a központi szerződő feleknek klíringtagjaik rendelkezésére kell bocsátaniuk az alapletetre vonatkozó követelmények szimulálásához szükséges eszközöket, és az általuk alkalmazott alapletétmodellekről készült részletes áttekintést. Ez összhangban van a Fizetési és Piaci Infrastruktúrabizottság és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezetének döntéshozó szerve által közzétett nemzetközi standardokkal, különösen a 2012. decemberében nyilvánosságra hozott közzétételi kerettel²³ és a 2015-ben közzétett, a központi szerződő feleket érintő mennyiségi közzétételekre vonatkozó

²² Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

²³ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

standardokkal²⁴, amelyek a klíringtagok központi szerződő félben való bármilyen részvételével járó kockázatok és költségek pontos megértésének elősegítése, valamint a központi szerződő felek piaci szereplőkkel szembeni átláthatóságának növelése szempontjából lényegesek.

- (18) Továbbra is vannak bizonytalanságok azzal kapcsolatban, hogy a gyűjtőszámlán vagy egyéni elkülönített számlákon tartott eszközökre milyen mértékben igaz, hogy fizetéseképtelenségi eljárásba be nem vonhatók. Ezért nem világos, hogy a központi szerződő felek mely esetekben képesek megfelelő jogbiztonsággal átruházni az ügyfelek pozícióit, amikor a klíringtag nem teljesít, vagy hogy a központi szerződő felek mely esetekben képesek megfelelő jogbiztonság mellett közvetlenül az ügyfeleknek kifizetni a felszámolásból származó bevételt. Az elszámolás ösztönzése és az ahhoz való hozzáférés javítása érdekében tisztázni kell az említett eszközök és pozíciók fizetéseképtelenségi eljárásba való be nem vonhatóságára vonatkozó szabályokat.
- (19) Az ESMA által a közvetlen felügyelete alá tartozó kereskedési adattárakra kiszabható pénzbírságoknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük annak érdekében, hogy biztosítsák az ESMA felügyeleti hatásköreinek hatékonyságát, és növeljék a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek pozícióinak és kitettségeinek átláthatóságát. A 648/2012/EU rendeletben eredetileg meghatározott pénzbírságok összegének visszatartó ereje – a kereskedési adattárak jelenlegi árbevételét tekintve – nem bizonyult megfelelőnek, ami adott esetben korlátozhatja az ESMA említett rendelet szerinti felügyeleti hatásköreinek hatékonyságát a kereskedési adattárakkal szemben. A pénzbírságok alapösszegének felső határát ezért növelni kell.
- (20) A harmadik országbeli hatóságoknak hozzáféréssel kell rendelkezniük az uniós kereskedési adattáraknak jelentett adatokhoz, amennyiben a harmadik ország teljesíti az ezen adatok kezelését garantáló bizonyos feltételeket, és amennyiben a harmadik ország jogilag kötelező erejű és érvényesíthető kötelezettséget ír elő, amely biztosítja az uniós hatóságok számára az adott harmadik ország kereskedési adattárainak jelentett adatokhoz való közvetlen hozzáférést.
- (21) Az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ lehetővé teszi azon kereskedési adattárak egyszerűsített nyilvántartásba vételét, amelyeket a 648/2012/EU rendelettel összhangban már nyilvántartásba vettek, és amelyek ezt a nyilvántartásba vételt ki akarják terjeszteni az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó szolgáltatásokra is. Hasonló egyszerűsített nyilvántartásba vételi eljárást kell életbe léptetni az olyan kereskedési adattárak nyilvántartásba vételére is, amelyeket az (EU) 2015/2365 rendelettel összhangban már nyilvántartásba vettek, és amelyek ezt a nyilvántartásba vételt ki akarják terjeszteni a származtatott ügyletekre vonatkozó szolgáltatásokra is.
- (22) A kereskedési adattárak által előállított adatok nem megfelelő minősége és átláthatósága megnehezíti az ezekhez az adatokhoz hozzáféréssel rendelkező szervezetek számára az ilyen adatok használatát a származtatott ügyletek piaca nyomon követésének céljából, és megakadályozza, hogy a szabályozó és felügyeleti hatóságok kellő időben azonosítsák a pénzügyi stabilitással kapcsolatos kockázatokat.

²⁴ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újr felhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

Az adatok minőségének és átláthatóságának javítása, valamint a 648/2012/EU rendelet szerinti jelentéstételi kötelezettségeknek az (EU) 2015/2365 rendeletben és a 600/2014/EU rendeletben foglalt jelentéstételi kötelezettségekhez való hozzáigazítása érdekében szükség van a jelentéstételi szabályok és követelmények további harmonizációjára, és különösen az adatokra vonatkozó standardok, a módszerek és a jelentéstételi megállapodások, valamint azon eljárások további harmonizációjára, amelyeket a kereskedési adattárak a bejelentett adatoknak a teljesség és pontosság tekintetében való érvényesítésére, valamint az adatok más kereskedési adattárak adataival való összevetésére alkalmaznak. Ezenkívül a kereskedési adattáraknak kérésre hozzáférést kell biztosítaniuk a szerződő felek számára a nevükben bejelentett valamennyi adathoz, hogy lehetővé tegyék az érintett szerződő felek számára ezen adatok pontosságának ellenőrzését.

- (23) A kereskedési adattárak által nyújtott szolgáltatások tekintetében a 648/2012/EU rendelet versenykörnyezetet hozott létre. A szerződő feleknek ezért képeseknek kell lenniük azon kereskedési adattár kiválasztására, amely részére jelentést kívánnak tenni, továbbá képeseknek kell lenniük arra is, hogy kereskedési adattárat váltsanak, amennyiben így döntenek. A váltás megkönnyítése és az adatok folyamatos és ismétlődések nélküli rendelkezésre állásának biztosítása érdekében a kereskedési adattáraknak megfelelő politikákat kell létrehozniuk, amelyek biztosítják, hogy a jelentett adatok egy, a jelentéstételi kötelezettség hatálya alá tartozó vállalkozás kérése esetén szabályosan átadhatók más kereskedési adattárak részére.
- (24) A 648/2012/EU rendelet megállapítja, hogy az elszámolási kötelezettség nem alkalmazható a nyugdíjkonstrukció-rendszerekre mindaddig, amíg a központi szerződő felek nem dolgoznak ki megfelelő technikai megoldást a nem számlapénzben, változó biztosítékeszközként történő biztosítékeszköz-nyújtásra. Mivel eddig nem került kidolgozásra olyan életképes megoldás, amely lehetővé tenné a nyugdíjkonstrukció-rendszerek számára a központi elszámolást, az említett átmeneti eltérés alkalmazását további három évvel meg kell hosszabbítani. A végső cél azonban továbbra is a központi elszámolás marad, figyelembe véve, hogy a jelenlegi szabályozási és piaci fejlemények lehetővé teszik a piaci szereplők számára, hogy az említett időszakon belül megfelelő technikai megoldásokat dolgozzanak ki. A Bizottságnak az ESMA, az EBH, az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság (EIOPA) és az ERKT támogatásával nyomon kell követnie a központi szerződő felek, a klíringtagok és a nyugdíjkonstrukció-rendszerek által a nyugdíjkonstrukció-rendszerek központi elszámolásban való részvételét elősegítő életképes megoldások felé tett előrelépést, és jelentést kell készítenie erről. A jelentésnek ki kell terjednie a nyugdíjkonstrukció-rendszerekre vonatkozó megoldásokra és kapcsolódó költségekre is, és figyelembe kell vennie az olyan szabályozási és piaci fejleményeket, mint például az elszámolási kötelezettség alá tartozó pénzügyi szerződő fél típusának változásai. Az e rendelet elfogadásakor előre nem látható fejlemények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy ezt az eltérést – a kiterjesztés szükségességének értékelését követően – további két évvel meghosszabbítsa.
- (25) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el egyrészt azon feltételek meghatározására vonatkozóan, amelyek mellett az elszámolási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos kereskedelmi feltételek tisztességesnek, észszerűnek és megkülönböztetésmentesnek tekinthetők, másrészt azon időszak meghosszabbítására vonatkozóan, amely során az elszámolási kötelezettség nem alkalmazandó a nyugdíjkonstrukció-rendszerekre.

- (26) E rendelet egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében, különös tekintettel az Unió kereskedési adattáraiban található információknak a harmadik országbeli illetékes hatóságok részére való rendelkezésre bocsátására, a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁶ megfelelően kell gyakorolni.
- (27) A kockázatcsökkentési eljárásokra, a kereskedési adattárak nyilvántartásba vételére és a jelentéstételi követelményekre vonatkozó szabályok következetes harmonizációjának biztosítása érdekében a Bizottságnak az EBH, az EIOPA és az ESMA által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia az olyan kockázatkezelési eljárások kezdeti és folyamatos jóváhagyásának biztosítására irányuló felügyeleti eljárások tekintetében, amelyek előírják a szerződő felek biztosítékainak kellő időben történő, pontos és megfelelően elkülönített cseréjét, az (EU) 2015/2365 rendelet alapján már nyilvántartásba vett kereskedési adattárak nyilvántartásba vételének kiterjesztésére irányuló egyszerűsített kérelem részleteinek meghatározása tekintetében, és azon eljárások részletei tekintetében, amelyeket a kereskedési adattár a jelentéstételi követelmények bejelentő szerződő fél vagy benyújtó szervezet általi betartásának, valamint a jelentett információk teljességének és pontosságának ellenőrzésére alkalmaz, valamint az adatoknak a kereskedési adattárak közötti egyeztetésére vonatkozó eljárások részletei tekintetében. A Bizottság ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁷, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁸ és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁹ 10–14. cikkével összhangban fogadja el.
- (28) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra is, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok révén és az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően az ESMA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el a származtatott ügyletek különböző kategóriái tekintetében bejelentendő információkra vonatkozó adatstandardokról, valamint a jelentéstétel módjáról és az arra vonatkozó szabályokról.
- (29) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a szükségtelen adminisztratív terheket és megfelelési költségeket eredményező szabályok arányosságának a pénzügyi stabilitás kockáztatása nélküli biztosítását, valamint a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek pozíciói és kitettségei átláthatóságának növelését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezek léptékük és hatásaik miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az ugyanezen cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (30) E rendelet egyes rendelkezéseinek alkalmazását el kell halasztani valamennyi alapvető végrehajtási intézkedés létrehozása, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy a piaci szereplők megtegyék a megfelelés érdekében szükséges lépéseket.
- (31) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁰ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság egyeztetett az európai adatvédelmi biztossal, és [...] -án/véleményt nyilvánított.
- (32) A 648/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk 8. pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „(8) „pénzügyi szerződő fél”: a 2014/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel³¹ összhangban engedélyezett befektetési vállalkozások, az 575/2013/EU rendelettel összhangban engedélyezett hitelintézetek, a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel³² összhangban engedélyezett biztosítók vagy viszontbiztosítók, a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV), a 2003/41/EK irányelv 6. cikkének a) pontja értelmében vett, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA-k (alternatív befektetési alapok), a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel³³ összhangban engedélyezett központi értéktárak és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁴ 4. cikke (1) bekezdésének 66. pontjában meghatározott különleges célú gazdasági egységek;”.
2. A 4. cikk a következőképpen módosul:
- (a) Az (1) bekezdés a) pontja a következőképpen módosul:
- i. az i–iv. alpontok helyébe a következő szöveg lép:

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II.) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

³³ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unió belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- „i. két pénzügyi szerződő fél között, amelyek a 4a. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott feltételek hatálya alá tartoznak;
 - ii. egy, a 4a. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott feltételek hatálya alá tartozó pénzügyi szerződő fél, és egy, a 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett feltételek hatálya alá tartozó nem pénzügyi szerződő fél között;
 - iii. két olyan nem pénzügyi szerződő fél között, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett feltételek hatálya alá tartoznak;
 - iv. egy, egyfelől a 4a. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott feltételek hatálya alá tartozó pénzügyi szerződő fél vagy egy, a 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett feltételek hatálya alá tartozó nem pénzügyi szerződő fél, és másfelől egy harmadik országban székhellyel rendelkező olyan szervezet, amely elszámolási kötelezettség alá esne, ha az Unióban rendelkezne székhellyel;”;
- (b) az (1) bekezdés b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:
- „b) amelyek megkötésének vagy megújításának időpontja az elszámolási kötelezettség hatálybalépésének napjára vagy az utánra esik.”;
- (c) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
- „(3a) A közvetlenül vagy közvetetten elszámolási szolgáltatásokat nyújtó klíringtagok és ügyfelek az említett szolgáltatásokat tisztességes, észszerű és megkülönböztetésmentes kereskedelmi feltételekkel nyújtják.
- A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon feltételek részletes meghatározására vonatkozóan, amelyek mellett az első albekezdésben említett kereskedelmi feltételek tisztességesnek, észszerűnek és megkülönböztetésmentesnek tekinthetők.”.
3. A szöveg a következő 4a. cikkel egészül ki:

„4a. cikk

Elszámolási kötelezettség alá tartozó pénzügyi szerződő felek

(1) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben pozícióval rendelkező pénzügyi szerződő fél évente kiszámítja aggregált hónap végi átlagos pozícióját március, április és május hónapok vonatkozásában a (3) bekezdéssel összhangban.

Amennyiben e számítás eredménye meghaladja a 10. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározott elszámolási értékhatárt, a pénzügyi szerződő fél:

- a) haladéktalanul tájékoztatja az ESMA-t és az érintett illetékes hatóságot;
- b) a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség hatálya alá kerül a jövőbeli tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében, függetlenül azon eszközosztálytól vagy eszközosztályoktól, amelyek vonatkozásában túllépte az elszámolási értékhatárt;

- c) az elszámolási kötelezettség hatálya alá kerülésétől számított négy hónapon belül elszámolja a b) pontban említett ügyleteket.
- (2) Az a pénzügyi szerződő fél, amely az (1) bekezdéssel összhangban az elszámolási kötelezettség hatálya alá került, és ezt követően az érintett illetékes hatóság számára bizonyítja, hogy aggregált hónap végi átlagos pozíciója egy adott év március, április és május hónapjainak vonatkozásában már nem haladja meg az (1) bekezdésben említett elszámolási értékhatárt, kikerül a 4. cikkben megállapított elszámolási kötelezettség hatálya alól.
- (3) Az (1) bekezdésben említett pozíciók kiszámításakor a pénzügyi szerződő félnek figyelembe kell vennie valamennyi saját maga vagy a csoportjához tartozó más szervezetek által kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletet.”.
4. Az 5. cikk (2) bekezdésének c) pontját el kell hagyni.
5. A 6. cikk (2) bekezdésének e) pontját el kell hagyni.
6. A szöveg a következő 6b. cikkel egészül ki:

„6b. cikk

Az elszámolási kötelezettség felfüggesztése a szanalástól eltérő helyzetekben

- (1) A 6a. cikk (1) bekezdésében említettektől eltérő körülmények esetén az ESMA kérheti, hogy a Bizottság függessze fel a 4. cikk (1) bekezdésében említett elszámolási kötelezettséget a tőzsdén kívüli származtatott ügylet adott kategóriájára vagy a szerződő fél adott típusára vonatkozóan, amennyiben az alábbi feltételek egyike teljesül:
- a) a tőzsdén kívüli származtatott ügylet kategóriája az 5. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében és az (5) bekezdésében említett kritériumok alapján már nem alkalmas a központi elszámolásra;
- b) a központi szerződő fél valószínűleg megszünteti a tőzsdén kívüli származtatott ügylet adott kategóriájának elszámolását, és egyetlen másik központi szerződő fél sem lesz képes a tőzsdén kívüli származtatott ügylet adott kategóriájának megszakítás nélküli elszámolására;
- c) az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető komoly veszély elkerülése vagy kezelése érdekében szükség van a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adott kategóriájára vagy a szerződő fél adott típusára vonatkozó elszámolási kötelezettség felfüggesztésére, és a felfüggesztés arányos ezzel a célkitűzéssel.

Az első albekezdés c) pontja alkalmazásában az ESMA az ott említett kérelmet megelőzően konzultál az ERKT-vel.

Amennyiben az ESMA kéri a Bizottságot, hogy függessze fel a 4. cikk (1) bekezdésében említett elszámolási kötelezettséget, indokolással kell szolgálnia, és bizonyítékot kell szolgáltatnia arra vonatkozóan, hogy az első albekezdésben megállapított feltételek közül legalább az egyik teljesül.

- (2) Az (1) bekezdésben említett kérelem nem hozható nyilvánosságra.
- (3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelem benyújtásától számított 48 órán belül és az ESMA által benyújtott indokok és bizonyítékok alapján vagy felfüggeszti az (1) bekezdésben említett, a tőzsdén kívüli származtatott ügylet adott kategóriájára vagy

a szerződő fél adott típusára vonatkozó elszámolási kötelezettséget, vagy elutasítja a kért felfüggesztést.

(4) A Bizottság az elszámolási kötelezettség felfüggesztéséről szóló határozatát közölni kell az ESMA-val, és közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, a Bizottság honlapján és a 6. cikkben említett nyilvános jegyzékben.

(5) Az elszámolási kötelezettség e cikk szerinti felfüggesztése a felfüggesztés az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételének napjától számított legfeljebb három hónapos időszakra érvényes.

(6) A Bizottság az ESMA-val folytatott konzultációt követően további három hónapos időszakokkal meghosszabbíthatja az (5) bekezdésben említett felfüggesztést, de a felfüggesztés teljes időtartama nem haladhatja meg a tizenkét hónapot. A felfüggesztés meghosszabbítását a 4. cikknek megfelelően közzé kell tenni.

Az első albekezdés alkalmazásában a Bizottság értesíti az ESMA-t az elszámolási kötelezettség felfüggesztésének meghosszabbítására irányuló szándékáról. Az ESMA a felfüggesztés meghosszabbításáról az erről szóló értesítést követő 48 órán belül véleményt bocsát ki.”.

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A szerződő felek és a központi szerződő felek – az (1a) bekezdésnek megfelelően – az 55. cikkel összhangban nyilvántartásba vett vagy a 77. cikkel összhangban elismert kereskedési adattárnak bejelentik az általuk megkötött származtatott ügyletek, illetve az ügyletek módosításainak és megszüntetésének adatait. Az adatokat legkésőbb az ügylet megkötését, módosítását vagy lezárását követő munkanapon be kell jelenteni.

A jelentéstételi kötelezettség azokra a származtatott ügyletekre vonatkozik, amelyek:

- a) megkötésére 2014. február 12. előtt kerül sor, és amelyek az említett időpontban még nem lezártak;
- b) amelyek megkötésére 2014. február 12-én vagy azt követően került sor.

A jelentéstételi kötelezettség nem vonatkozik a 3. cikkben említett csoporton belüli ügyletekre, amennyiben az egyik szerződő fél nem pénzügyi szerződő fél.”;

(b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben említett származtatott ügyletek adatait a következőképpen kell bejelenteni:

- a) a központi szerződő felek felelősek azért, hogy mindkét szerződő fél nevében bejelentsék a nem tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adatait, valamint a bejelentett adatok pontosságának biztosításáért;
- b) a pénzügyi szerződő felek felelősek a 10. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett feltételek hatálya alá nem tartozó nem pénzügyi szerződő féllel kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adatainak mind a két szerződő fél nevében történő bejelentéséért, valamint a bejelentett adatok pontosságának biztosításáért;
- c) az ÁÉKBV alapkezelő társasága felelős az azon tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adatainak bejelentéséért, amelyek esetében az

ÁÉKBV szerződő fél, valamint a bejelentett adatok pontosságának biztosításáért;

- d) az ABA kezelője felelős az azon tőzsdén kívüli származtatott ügyletek adatainak bejelentéséért, amelyek esetében az ABA szerződő fél, valamint a bejelentett adatok pontosságának biztosításáért;
- e) a szerződő feleknek és a központi szerződő feleknek gondoskodniuk kell arról, hogy származtatott ügyleteik adatainak bejelentésére pontosan és csak egyszer kerüljön sor.

Az (1) bekezdésben említett jelentéstételi kötelezettség hatálya alá tartozó szerződő felek és központi szerződő felek a jelentéstételi kötelezettséget átruházhatják.”;

- (c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az (1) és a (3) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA az alábbiakat meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki:

- a) a bejelentendő adatokra vonatkozó adatstandardok és formátumok, amelyek legalább a következőket tartalmazzák:
 - i. globális jogalany-azonosítók (LEI-k);
 - ii. nemzetközi értékpapír-azonosító számok (ISIN-ek);
 - iii. egyedi ügyletazonosítók (UTI-k);
- b) a jelentéstételre vonatkozó módszerek és intézkedések;
- c) a jelentések gyakorisága;
- d) a származtatott ügyletek bejelentésének határideje, a jelentéstételi kötelezettség hatálybalépését megelőzően kötött ügyletek esetében alkalmazandó fokozatos bevezetést is beleértve.

E technikaistandard-tervezetek kidolgozása során az ESMA figyelembe veszi a nemzetközi fejleményeket és az uniós vagy globális szinten elfogadott standardokat, valamint azok összhangját az (EU) 2015/2365 rendelet* 4. cikkében és a 600/2014/EU rendelet 26. cikkében meghatározott adatszolgáltatási, illetve ügyjelentési kötelezettségekkel.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket *[Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépése + 9 hónap]-ig* benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

8. A 10. cikkben az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben pozícióval rendelkező nem pénzügyi szerződő fél évente kiszámítja aggregált hónap végi átlagos pozícióját március, április és május hónapok vonatkozásában a (3) bekezdéssel összhangban.

Amennyiben e számítás eredménye meghaladja a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott elszámolási értékhatárt, a nem pénzügyi szerződő fél:

- a) erről haladéktalanul tájékoztatja az ESMA-t és az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságot;
- b) a 4. cikkben említett elszámolási kötelezettség hatálya alá kerül a jövőbeli tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében azon eszközosztály vagy eszközosztályok vonatkozásában, amelyek esetében túllépte az elszámolási értékhatárt;
- c) az elszámolási kötelezettség hatálya alá kerülésétől számított négy hónapon belül elszámolja a b) pontban említett ügyleteket.

(2) Az a nem pénzügyi szerződő fél, amely az (1) bekezdés második albekezdésével összhangban az elszámolási kötelezettség hatálya alá került, és ezt követően az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság számára bizonyítja, hogy aggregált hónap végi átlagos pozíciója egy adott év március, április és május hónapjainak vonatkozásában már nem haladja meg az (1) bekezdésben említett elszámolási értékhatárt, kikerül a 4. cikkben megállapított elszámolási kötelezettség hatálya alól.”.

9. A 11. cikk (15) bekezdése a következőképpen módosul:

(a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a (3) bekezdésben említett kockázatkezelési eljárások, ideértve a biztosítékeszközre és az elkülönítésre vonatkozó megállapodások előírt szintjeit és típusát, valamint a kapcsolódó felügyeleti eljárások, e kockázatkezelési eljárások kezdeti és folyamatos érvényesítésének biztosítása érdekében;”;

(b) a második albekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az európai felügyeleti hatóságok az említett közös szabályozástechnikai standardtervezeteket *[Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépése + 9 hónap]-ig benyújtják a Bizottsághoz.*”.

10. A 38. cikk a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A központi szerződő fél olyan szimulációs eszközt bocsát a klíringtagok rendelkezésére, amely lehetővé teszi számukra azon további alapletét összegének bruttó alapú meghatározását, amelyet a központi szerződő fél egy új ügylet elszámolásakor kérhet. Az eszköz csak biztonságos hozzáféréssel hozzáférhető, és a szimuláció eredményei nem kötelező erejűek.

(7) A központi szerződő fél tájékoztatja a klíringtagokat az általa alkalmazott alapletétmodellekről. E tájékoztatásnak meg kell felelnie az összes következő feltételnek:

- a) világosan ismerteti az alapletétmodell kialakítását és működésének módját;
- b) világosan ismerteti az alapletétmodell főbb feltételezéseit és korlátait, valamint azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén az említett feltevések már nem érvényesek;
- c) dokumentált.”.

11. A 39. cikk a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Amennyiben a (9) bekezdésben említett követelmény teljesül, az e számlákon nyilvántartott eszközök és pozíciók nem vehetők figyelembe a központi szerződő fél vagy a klíringtag fizetéseképtelenségi eljárás alá vont vagyonának részeként.”.

12. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 55. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a kereskedési adattár benyújtja az ESMA-hoz a következők egyikét:

- a) nyilvántartásba vétel iránti kérelem;
- b) a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti kérelem, amennyiben a kereskedési adattárat az (EU) 2015/2365 rendelet III. fejezete alapján már nyilvántartásba vették.”;

(b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az ESMA az alábbiakat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki:

- a) a nyilvántartásba vétel iránti, az (1) bekezdés a) pontjában említett kérelem részletei;
- b) a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti, az (1) bekezdés b) pontjában említett egyszerűsített kérelem részletei.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket *[Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépése + 9 hónap]-ig* benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”;

(c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA az alábbiakat meghatározó végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki:

- a) a nyilvántartásba vétel iránti, az (1) bekezdés a) pontjában említett kérelem formátuma;
- b) a nyilvántartásba vétel kiterjesztése iránti, az (1) bekezdés b) pontjában említett kérelem formátuma.

Az első albekezdés b) pontjára figyelemmel az ESMA egyszerűsített formátumot dolgoz ki.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket *[Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépése + 9 hónap]-ig* benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

13. A 65. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

- (a) az a) pontban a „20 000 EUR” szövegrész helyébe a „200 000 EUR” szövegrész lép;
- (b) a b) pontban a „10 000 EUR” szövegrész helyébe a „100 000 EUR” szövegrész lép;
- (c) a szöveg a következő c) ponttal egészül ki:
 - „c) az I. melléklet IV. szakaszában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 5 000 EUR és legfeljebb 10 000 EUR.”.

14. A 72. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kereskedési adattárakra kiszabott díjak összege fedezi az ESMA nyilvántartásba vételi és felügyeleti tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget, a díjak pedig arányosak az érintett kereskedési adattár árbevételével, valamint a nyilvántartásba vétel és az ellátott felügyeleti jogkör típusával.”.

15. A szöveg a következő 76a. cikkel egészül ki:

„76a. cikk

Kölcsönös közvetlen hozzáférés az adatokhoz

(1) Amennyiben a feladataik ellátásához szükséges, azon harmadik országok érintett hatóságainak, amelyekben egy vagy több kereskedési adattár székhelye található, közvetlenül hozzá kell férniük az Unióban székhellyel rendelkező kereskedési adattárakban lévő információkhoz, feltéve, hogy a Bizottság e célból a (2) bekezdéssel összhangban végrehajtási aktust fogadott el.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatóságok kérelmének benyújtásakor a Bizottság a 86. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban végrehajtási aktusokat fogadhat el annak meghatározása érdekében, hogy a megkereső hatóság harmadik országának jogi kerete megfelel-e az alábbi feltételek mindegyikének:

- a) a szóban forgó harmadik országban székhellyel rendelkező kereskedési adattárak megfelelő engedéllyel rendelkeznek;
- b) a szóban forgó harmadik országban folyamatosan biztosított a kereskedési adattárak hatékony felügyelete és a rájuk vonatkozó kötelezettségek hatékony betartatása;
- c) léteznek az e rendeletben meghatározottakkal legalább egyenértékű szakmai titoktartási garanciák, beleértve a hatóságok által harmadik felekkel közölt üzleti titkok védelmét;
- d) a szóban forgó harmadik országban engedélyezett kereskedési adattárakra jogilag kötelező erejű és végrehajtható kötelezettség hárul, melynek értelmében közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítaniuk az adatokhoz a 81. cikk (3) bekezdésében említett szervezetek számára.”.

16. A 78. cikk a következő (9) és (10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A kereskedési adattár a következő eljárásokat és politikákat dolgozza ki:

- a) az adatok kereskedési adattárak közötti hatékony összeegyeztetésére vonatkozó eljárások;

- b) a bejelentett adatok teljességének és pontosságának biztosítására vonatkozó eljárások;
- c) az adatoknak a 9. cikkben említett szerződő felek vagy központi szerződő felek kérésére vagy egyéb szükséges okból más kereskedési adattárak felé történő szabályos átadására vonatkozó politikák.

(10) E cikk következetes alkalmazása érdekében az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak meghatározására:

- a) az adatok kereskedési adattárak közötti összeegyeztetésére vonatkozó eljárások;
- b) a kereskedési adattár által annak ellenőrzése érdekében alkalmazandó eljárások, hogy a bejelentő szerződő fél vagy a benyújtó szervezet megfelel a jelentéstételi követelményeknek, továbbá hogy a 9. cikk értelmében bejelentett információk teljesek és pontosak.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket *[Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépése + 9 hónap]-ig* benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

17. A 81. cikk a következőképpen módosul:

- (a) a (3) bekezdés a következő q) ponttal egészül ki:

„(q) annak a harmadik országnak az érintett hatóságai, amelynek tekintetében a 76a. cikk értelmében végrehajtási jogi aktust fogadtak el;”;

- (b) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A kereskedési adattár a 9. cikk (1a) bekezdésének harmadik albekezdésében említett szerződő felek és központi szerződő felek rendelkezésére bocsátja a nevükben bejelentett információkat.”;

- (c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az ESMA a KBER tagjaival folytatott konzultációt követően kidolgozza a szabályozástechnikai standardok tervezetét a következők meghatározására:

- a) az (1) és (3) bekezdéssel összhangban közzeendő vagy rendelkezésre bocsátandó információk;
- b) az (1) bekezdésben említett információk közzétételének gyakorisága;
- c) az adatok adattárak közötti összesítéséhez és összehasonlításához, valamint a (3) bekezdésben említett szervezetek számára az információkhoz való hozzáféréshez szükséges működési standardok;
- d) a feltételek, a szabályok és a szükséges dokumentumok, amelyek alapján a kereskedési adattárak hozzáférést biztosítanak a (3) bekezdésben említett szervezeteknek.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket *[Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a dátumot: e rendelet hatálybalépése + 9 hónap]-ig* benyújtja a Bizottsághoz.

Az ESMA az említett technikai standardok kidolgozása során biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett információk közzététele nem tárja fel egyetlen ügylet egyetlen szerződő felének kilétét sem.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

18. A 82. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap az 1. cikk (6) bekezdésében, a 4. cikk (3) bekezdésében, a 64. cikk (7) bekezdésében, a 70. cikkben, a 72. cikk (3) bekezdésében, a 76a. cikkben és a 85. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.”.

19. A 85. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság *[Kiadóhivatal: kérjük adja meg az alkalmazás kezdetének legkésőbbi dátumát + 3 év]-ig* értékeli e rendelet alkalmazását és általános jelentést készít. A Bizottság ezt a jelentést a megfelelő javaslatokkal együtt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak nyújtja be.”;

(b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság *[Kiadóhivatal: kérjük adja meg a hatálybalépés dátumát + 2 év]-ig* jelentést készít, amelyben értékeli, hogy kidolgozásra kerültek-e a nyugdíjkonstrukció-rendszerek általi, számlapénzben és nem számlapénzben, változó biztosítékeszközként történő biztosítékeszköz-nyújtásra vonatkozó technikai megoldások, valamint hogy szükség van-e az említett technikai megoldások megkönnyítését célzó intézkedésekre.

Az ESMA *[Kiadóhivatal: kérjük adja meg a hatálybalépés dátumát + 18 hónap]* az EIOPA-val, az EBH-val és az ERKT-val együttműködve jelentést nyújt be a Bizottságnak, amelyben értékeli a következőket:

- a) kidolgoztak-e a központi szerződő felek, a klíringtagok és a nyugdíjkonstrukció-rendszerek életképes technikai megoldásokat, amelyek elősegítik a nyugdíjkonstrukció-rendszerek részvételét a központi elszámolásban a számlapénzben és nem számlapénzben, változó biztosítékeszközként történő biztosítékeszköz-nyújtás révén, valamint, hogy a megoldások milyen hatással vannak a piaci likviditásra és a prociklikusságra;
- b) a nyugdíjkonstrukció-rendszerek tevékenységének volumene és jellege az elszámolt és el nem számolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacán, eszközosztályonként és a pénzügyi rendszerhez kapcsolódó bármely rendszerszintű kockázat;
- c) az elszámolási kötelezettséget teljesítő nyugdíjkonstrukció-rendszerek befektetési stratégiáját érintő következmények, beleértve a számlapénzben és nem számlapénzben történő eszközallokációjuk eltolódását;
- d) a 10. cikk (4) bekezdésében említett elszámolási értékhatároknak a nyugdíjkonstrukció-rendszerekre gyakorolt hatásai;

- e) egyéb jogi előírásoknak az elszámolt és el nem számolt, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek közötti költségkülönbözetre gyakorolt hatása, ideértve az el nem számolt származtatott ügyletekre vonatkozó biztosítéki követelményeket, valamint a tőkeáttételi mutatónak az 575/2013/EU rendelet alapján elvégzett számítását;
- f) szükség van-e további intézkedésekre a nyugdíjkonstrukció-rendszerekre vonatkozó elszámolási megoldás elősegítése érdekében.

A Bizottság a 82. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a 89. cikk (1) bekezdésében említett hároméves időszak egyszeri alkalommal, két évvel történő meghosszabbítása céljából, ha arra a következtetésre jut, hogy nem került sor életképes technikai megoldás kidolgozására, és hogy a származtatott ügyletek központi elszámolásának a jövőbeli nyugdíjasok nyugellátására gyakorolt kedvezőtlen hatása változatlan maradt.”;

- (c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ESMA *[Kiadóhivatal: kérjük adjon meg az (1) bekezdésben meghatározott dátumnál 6 hónappal korábbi időpontot]-ig* jelentést nyújt be a Bizottságnak a következőkről:

- a) kidolgoztak-e életképes technikai megoldásokat, amelyek megkönnyítik a nyugdíjkonstrukció-rendszereknek a központi elszámolásban való részvételét, és az említett megoldások milyen hatással vannak a nyugdíjkonstrukció-rendszerek általi központi elszámolás szintjére, figyelembe véve a (2) bekezdésben említett jelentést;
- b) e rendeletnek a nem pénzügyi szerződő felek által végzett elszámolás szintjére gyakorolt hatása, és az elszámolás megoszlása a nem pénzügyi szerződő felek kategóriáján belül, különös tekintettel a 10. cikk (4) bekezdésében említett elszámolási értékhatárok megfeleléségére;
- c) e rendeletnek a 4a. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozóktól eltérő pénzügyi szerződő felek által végzett elszámolás szintjére gyakorolt hatása, és az elszámolás megoszlása az említett pénzügyi szerződő felek kategóriáján belül, különös tekintettel a 10. cikk (4) bekezdésében említett elszámolási értékhatárok megfeleléségére;
- d) a kereskedési adattáraknak jelentett ügyleti adatok minőségének javulása, ezen adatok hozzáférhetősége és a kereskedési adattáraktól a 81. cikkel összhangban kapott információk minősége;
- e) az elszámolás szerződő felek általi hozzáférhetősége.”.

- 20. A 89. cikkben az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 4. cikkben megállapított elszámolási kötelezettség *[Kiadóhivatal: kérjük adja meg a hatálybalépés dátumát + 3 év]-ig* nem vonatkozik azokra a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik a nyugdíjkonstrukció-rendszerek és a nyugdíjkonstrukció-rendszerek tagjait a nyugdíjkonstrukció-rendszerek nemteljesítése esetén illető kártérítés nyújtására létrehozott szervezetek fizetőképességéhez közvetlenül kapcsolódó befektetési kockázatokat.”.

- 21. Az I. melléklet ezen rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk (3) bekezdése, az 1. cikk (7) bekezdésének d) pontja, valamint az 1. cikk (8), (10) és (11) bekezdése [*Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a következő dátumot: e rendelet hatálybalépése + 6 hónap*]-tól/-től, az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontja, az 1. cikk (7) bekezdésének e) pontja, az 1. cikk (9) bekezdése, az 1. cikk (12) bekezdésének b) és c) pontja, valamint az 1. cikk (16) bekezdése [*Kiadóhivatal: kérjük, illessze be a következő dátumot: e rendelet hatálybalépése + 18 hónap*]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök